

Dumnezeu Ascunzându-Se În Simplitate, Apoi Descoperindu-Se În Același Fel

Îți mulțumesc, Frate Neville. Domnul să te binecuvinteze.

Bună dimineața, prieteni. Eu desigur consider aceasta unul din momentele principale din viața mea, să fiu în tabernacol din nou în această dimineață, să văd structura lui frumoasă, și ordinea copiilor lui Dumnezeu șezând în casa Lui astăzi.

² Eu am fost așa de uimit când am ajuns ieri aici și am văzut înfățișarea clădirii. Eu nu am visat niciodată că ea va fi în felul acesta. Când am văzut planurile, atunci când ei au desenat planurile, eu am văzut doar o altă încăpere mică așezată pe o parte, dar acum eu o găsesc de a fi un-un loc frumos. Și noi sîntem recunoscători celui Atotputernic pentru acest loc frumos. Și noi sîntem...

³ Eu vă aduc, în această dimineață, salutări de la soția mea și copiii mei, care tînjesc să fie aici la acest timp pentru acest serviciu dedicațional, și această săptămîină de consacrare la Cristos. Dar copiii sînt în școală, și este greu să plece. Și lor lea cam trecut simțul lor de dor de casă, dar noi niciodată nu vom pierde simțul pentru voi oamenii. Tu nu-l poți pierde pe acesta. Există așa ceva de a avea prieteni. Iar eu-eu apreciez prietenii, pretutindeni, dar există ceva privitor la prietenii vechi. Indiferent unde îți faci noi prieteni, aceasta totuși nu este ca și cu cei vechi.

⁴ Indiferent pe unde aș rătăci vreodată, acest loc întotdeauna va fi sacru. Căci, cam cu treizeci de ani în urmă, într-o albie nămolosă de baltă, am dedicat această bucată de pămînt lui Isus Cristos când aceasta nu era nimic decît o-o albie de nămol. Aceasta toată era o baltă. Acesta este motivul că strada este afară de cum se cere acolo, drumul trebuia să meargă roata, să ducă la o parte de balta care era aici. Și aici înăuntru, obișnuiau să fie nuferi, nuferi de baltă veneau sus.

⁵ Iar-nufărul este o floare foarte ciudată. Deși ea este născută în nămol, ea trebuie să-și preseze drumul prin nămol, și apoi prin ape și mîl, ca să se aducă pe sine sus la suprafață, să-și arate frumusețea.

⁶ Și mă-mă gîndesc, în această dimineață, că aceea este foarte mult ceea ce s-a întîmplat aici. Că, de la timpul acela, un nufăr micuț de baltă s-a împins pe sine; și când el a ajuns la suprafața apei, el și-a întins aripile înainte, petalele lui micuțe au mers afară, și acesta a reflectat pe Crinul din Vale. Fie ca acesta să stea mult! Fie ca aceasta să fie o casă pe deplin dedicată lui Dumnezeu!

⁷ Tabernacolul însuși a fost dedicat în 1933. Dar gîndindumă, în această dimineață, că acesta ar fi un-un lucru foarte bun doar pentru un-un mic serviciu de dedicare din nou, și mai ales pentru oamenii care, cu dragostea și dăruirea lor către Cristos, au făcut toate acestea posibile. Și eu vreau să mulțumesc la toți și fiecăruia în parte pentru ofertele voastre, și așa mai departe, pe care voi le-ați depus să dedicați această biserică lui Cristos.

⁸ Și eu sînt mult în aprecieri, și mulțumesc adunării, să vorbesc aceste cuvinte pe seama fraților noștri buni de aici din biserică, care și-au dedicat serviciile lor la aceasta. Fratele Banks Wood, nobilul nostru frate; Fratele Roy Roberson, nobilul nostru frate; și mulți alții care, cu generozitate și unitate de inimă, au depus luni de zile în construirea acestui loc în felul în care este, au stat aici să vadă ca aceasta să fie construită întocmai corect.

⁹ Și când eu am pășit înăuntru, să văd acest amvon, felul după care eu întotdeauna am tînjit, toată viața mea! Eu sînt... Fratele Woods a știut ce mi-a plăcut. El nu a spus că îl va construi, dar el l-a construit.

¹⁰ Și am observat clădirea și cum este construcția, ea este doar, oh, ea este supremă. Și acum nu există cuvinte să-mi exprim simțămintele. Nu există nici o cale să fac aceasta, vedeți. Și, însă, Dumnezeu înțelege. Și fie ca voi să fiți fiecare răsplătiți pentru contribuțiile voastre și tot ceea ce ați făcut ca să faceți acest loc ceea ce el este, în felul unei clădiri, o casă a Domnului. Și acum eu-eu aș vrea să spun aceste cuvinte. Acum, clădirea, așa frumoasă cum este ea, înăuntru și afară...

¹¹ Cumnatul meu, Junior Weber, avea zidăria cărămizilor. Eu nu văd cum ar fi putut să fie ceva mai bine decît cum este, o lucrare perfectă.

¹² Un alt frate care este aici, eu niciodată nu l-am întîlnit pe om, el a pus înăuntru sistemul de sunet. Dar observînd chiar într-o clădire plată ca aceasta, eu pot doar... Acolo nu este nici o întoarcere la acustice. Ele sînt aici în tavan, în diferite feluri. Nu contează unde stau eu, aceasta este doar la fel, vedeți. Și fiecare încăpere este-este construită, că difuzoarele sînt în ele, și voi le puteți face în orice fel doriți să ascultați. Aceasta este, eu cred că aceasta era mîna Atotputernicului Dumnezeu care a făcut aceste lucruri. Acum dacă...

¹³ Domnul nostru ne-a dat o astfel de clădire în care noi să putem să ne închinăm Lui, pentru mai bine de, în jur de treizeci de ani. Noi am început cu o dușumea de pămînt, rumeguș, și ședeam aici lîngă sobe vechi de cărbuni. Și constructorul, Fratele Woods, unul din ei, și Fratele Roberson, îmi spunea că unde erau acele pilastruri, și acele sobe vechi obișnuiau să șadă în acele grinzi care traversau, ele au luat foc și au ars înapoi, poate două sau trei picioare. De ce nu a ars aceasta de tot, numai Dumnezeu care a ținut-o. Și atunci după ce a ars, și toată greutatea tabernacolului stînd pe aceea, că de ce nu a căzut înăuntru, este numai mîna lui Dumnezeu. Acum aceasta este încinsă dedesubt cu oțel și șade pe pămînt, construită tare.

¹⁴ Acum mă gîndesc că este datoria noastră să facem interiorul bine, prin harul lui Dumnezeu, să fim așa de

recunoscători lui Dumnezeu că a noastră... Aceasta nu va fi numai o clădire frumoasă la care noi să venim, ci fie ca fiecare care vine înăuntru să vadă caracterul frumos al lui Isus Cristos în fiecare persoană care vine înăuntru. Fie ca acesta să fie un loc consacrat Domnului nostru, un popor consacrat. Căci, nu contează cât de frumoasă este structura, ceea ce noi cu certitudine apreciem, frumusețea bisericii este caracterul poporului. Sînt încredințat că aceasta va fi întotdeauna o casă a lui Dumnezeu, de frumusețe.

¹⁵ Acum, în serviciul dedicațional al așezării pietrei de temelie originale, a venit o vedenie măreață. Și aceasta este scrisă în piatra de temelie, în dimineața în care am dedicat-o.

¹⁶ Și voi ați putut să vă întrebați, cu cîteva minute în urmă, de ce a durat așa de mult ca eu să vin afară. Prima mea datorie, așa cum eu vin în noua biserică, eu am cunoscut un om și o femeie tineri sînd în oficiu. Fie ca acesta să fie un model, ca eu să fiu un slujitor loial lui Cristos, să pregătesc o Mireasă pentru ceremonia din Ziua aceea.

¹⁷ Și acum noi să facem așa cum am făcut la început. Cînd noi am început la prima dedicare a bisericii, eu eram doar un om tînăr și, Doamne, poate în vîrstă de douăzeci și unu, douăzeci și doi de ani cînd noi am așezat piatra de temelie. Aceasta era înainte ca eu să fi fost chiar căsătorit. Și eu întotdeauna am vrut să văd un loc în ordine corectă, în a lui Dumnezeu... pentru Dumnezeu să ne închinăm, vedeți, cu poporul Lui. Și noi putem numai să facem aceasta, nu printr-o clădire frumoasă, ci printr-o viață consacrată este singurul fel prin care noi o putem face.

¹⁸ Și acum, înainte ca noi să dedicăm, o rugăciune de dedicare, citim ceva Scripturi, și dedicăm biserica înapoi la Dumnezeu. Și apoi eu am niște... Eu am un Mesaj despre evangheliism, în această dimineață, să-l clădesc înăuntru către Mesajul meu care vine.

¹⁹ Și, deseară, eu vreau să iau capitolul al 5-lea din Apocalipsa, care se îmbină înăuntru, din-din cele șapte epoci ale bisericii, înspre cele Șapte Pечеți. Ca eu... Apoi noi vom avea...

²⁰ Luni seara va fi călărețul pe calul alb. Marți seara... Călărețul pe calul negru, și jos înainte, cei patru călăreți pe cai. Și apoi Pecetea a Șasea fiind deschisă.

²¹ Și atunci Duminică dimineața, următoarea Duminică dimineața, dacă Domnul va voi... Noi vom vedea mai tîrziu, vom anunța aceasta mai tîrziu. Poate, următoarea Duminică dimineața, avem o adunare de rugăciune pentru bolnavi în clădire.

²² Și apoi Duminică seara, să încheiem cu... Fie ca Domnul să ne ajute să deschidem Pecetea a Șaptea, unde există doar un verset scurt. Și acesta zice așa, "Acolo era liniște în Cer pentru o jumătate de oră," prin acea liniște.

²³ Acum, eu nu știu ce înseamnă aceste Pечеți. Eu sînt tot așa de mult la capătul priceperilor mele, față de ele, după cum probabil că sînteți unii dintre voi în această dimineață. Noi avem idei ecleziastice care au fost prezentate de oameni, dar asta niciodată nu va atinge Aceasta. Și dacă voi veți vedea, Aceasta trebuie să vină prin inspirație. Acesta trebuie să fie Dumnezeu, Însuși, este Singurul numai Care poate să o facă, Mielul.

Și deseară este acea Carte de Răscumpărare.

⁴ Acum, în aceasta, motivul că eu nu anunț adunări de rugăciune pentru bolnavi, sau așa mai departe, este din cauză că eu sînt... eu stau cu niște prieteni, și eu îmi dau fiecare minut din timpul meu să studiez și să mă rog. Și voi cunoașteți vedenia pe care am avut-o Adoar înainte să plec și să merg afară în vest, despre acei șapte Îngeri care au venit zburînd. Astfel, voi veți înțelege puțin mai tîrziu.

²⁵ Astfel acum, acum, în clădire, mă gîndesc că noi s-ar cuveni să avem, în aceasta, dacă ea a fost dedicată, sau urmează să fie dedicată în cîteva minute, pentru închinarea la Dumnezeu, noi să o păstrăm în felul acela. Noi niciodată să nu cumpărăm sau să vindem în clădire. Noi să nu facem niciodată vreo afacere aici în acest auditoriu. Aceasta să nu fie niciodată făcut aici înăuntru, care este, astfel ca îngăduind lucrătorilor să vină înăuntru și să vîndă cărți și de toate. Indiferent de ceea ce este, există alte locuri să se facă asta. Căci, noi-noi să nu cumpărăm și să vindem în casa Domnului nostru. Acesta trebuie să fie un loc de-de închinare; sfînt, consacrat pentru acel scop. Înțelegeți? Acum, El ne-a dat un loc frumos. Haideți să-l dedicăm pentru El, și să ne dedicăm pe noi înșine, cu acesta, către El.

²⁶ Și acum aceasta ar putea să pară puțin dur, dar, acesta nu este un loc de vizitat. Acesta este un loc de închinare. Noi să nu murmurăm nici măcar un cuvînt înăuntru aici, în afară de închinare, unul către altul, numai dacă aceasta este absolut necesar. Înțelegeți? Noi niciodată să nu derîdem pe aici. Noi să nu fugim niciodată prin clădire, sau să lăsăm copiii noștri să fugă prin clădire. Și în a face aceasta așa, simțind nu cu mult în urmă, că făcînd aceasta, noi am construit-o astfel ca noi să putem avea grijă de toți din ea. Acum, noi avem aceasta stabilit aici. Desigur, mulți oameni sînt străini. Oamenii din tabernacol cunosc aceasta, căci clădirea urmează să fie dedicată pentru slujirea celui Atotputernic. De aceea, dedicîndu-ne pe noi înșine, să ținem minte, că atunci cînd intrăm în acel sanctuar, să păstrăm liniște, unul față de altul, și să ne închinăm lui Dumnezeu.

²⁷ Dacă noi vrem să ne vizităm unul pe altul, există locuri unde noi putem să ne vizităm unul pe altul în felul acesta. Dar, niciodată, umblînd în jur, unde nu vă puteți auzi pe voi înșivă gîndind, și vreo persoană vine înăuntru și ei doar nu știu ce să facă, vedeți, este așa multă gălăgie și alte lucruri. Aceasta este doar omenesc, și eu am văzut aceasta în biserici pînă cînd m-a făcut să mă simt foarte rău. Deoarece, noi nu venim în sanctuarul Domnului să ne întîlnim unul cu altul. Noi venim aici să ne închinăm lui Dumnezeu, apoi mergem la casele noastre. Acest sanctuar este dedicat pentru închinare. Cînd... Stați afară, discutați despre orice doriți voi, atît timp cît aceasta este drept și sfînt. Mergeți în

case unul la altul. Vizitați-vă unul pe altul în locuințe. Dar când voi intrați pe ușa aceea, fiți liniștiți.

²⁸ Voi veniți aici să îi vorbiți Lui, vedeți, și lăsați-L să vă răspundă. Necazul despre aceasta este, că noi facem prea multă vorbărie, și nu ascultăm suficient. Atunci, când noi venim aici înăuntru, așteptăm după El.

²⁹ Acum, în vechiul tabernacol, acolo ar putea să nu fie o persoană prezentă în această dimineață care a fost acolo în ziua de dedicare, când Major Ulrich a cântat la muzică. Iar eu stăteam în spatele a trei cruci aici, să dedic locul. Eu nu aș permite nimănui... Ușierii stăteau la ușă, să vadă că nimeni nu vorbea. Când, voi ați terminat discuția afară. Voi veniți înăuntru. Dacă voi doriți, în liniște, voi veniți la altar și vă rugați în liniște. Voi pășiți înapoi la locul vostru, deschideți Biblia. Ce a făcut vecinul vostru, aceea depindea de el. Voi nu aveți nimic de spus. Dacă voi vreți să discutați cu el, ziceți, "Eu îl voi vedea afară. Eu sînt aici să mă închin Domnului." Voi citiți Cuvîntul Lui, sau ședeți în tăcere.

³⁰ Și, atunci, muzica. Sora Gertie, eu nu știu dacă ea este aici în dimineața aceasta, sau nu, Sora Gibbs. Vechiul pian, eu cred, stătea înapoi în colțul acesta, cît pot să-mi amintesc de bine. Iar ea cînta lin, "Jos la cruce unde a murit Salvatorul meu," ceva foarte dulce, muzică lină, și-și, atunci, pînă cînd a venit timpul pentru serviciu. Și conducătorul de cîntări s-a ridicat și a condus două cîntări de adunare. Și atunci dacă ei aveau ceva solo remarcabil, ei l-au cîntat. Dar, niciodată nu era doar o grămadă de comportări. Și apoi muzica a cîntat în continuare. Și atunci cînd eu am auzit asta, eu știam că era timpul meu să vin afară.

³¹ Cînd un lucrător intră într-o adunare de oameni care se roagă, și ungera Duhului, voi sînteți gata să auziți din Ceruri. Asta este doar totul. Nu există cale să te ferești de aceasta. Dar dacă voi umblați în confuzie, atunci voi-voi... voi sînteți-voi sînteți așa confuzi, și Duhul este întristat; iar noi nu vrem asta, nu. Noi vrem să venim aici să ne închinăm. Noi avem cămine drăgălașe, despre care eu am să vorbesc, doar într-un minut, și așa mai departe; acasă, unde noi vizităm pe prietenii noștri și îi ducem. Aceasta este casa Domnului.

³² Acum, acolo sînt copii mici, acum, bebeluși. Acum, ei nu cunosc nici o deosebire. Ei, singurul lucru prin care ei pot obține ceea ce vor, este să plîngă pentru aceasta. Și uneori este o băutură de apă, și uneori ei au nevoie de atenție. Și astfel noi, prin harul lui Dumnezeu, am dedicat o cameră. Aceasta a fost numită, pe listă, o "cameră de plîns," dar aceasta este chiar drept înaintea mea. Aceasta este, cu alte cuvinte, unde mamele își pot duce bebelușii.

³³ Acum, aceasta nu mă deranjează, poate, pe mine aici la amvon. Poate eu nici măcar nu o să observ aceasta, fiind sub ungeră. Dar există alți oameni care șed aproape, și îi deranjează pe ei, vedeți, și ei vin aici să audă serviciul. Astfel mamele sînt... Bebelușul vostru începe să scîncească; voi nu puteți face nimic. Păi, sigur, aceasta este o... Voi trebuie, voi se cuvine să-l aduceți. O mamă adevărată vrea să-și ia pruncul ei la biserică, și acela este lucrul pe care voi să-l faceți.

³⁴ Și noi avem o cameră acolo de unde voi puteți vedea fiecare colț al clădirii, tot auditoriumul; și un difuzor acolo, de unde voi puteți controla volumul în orice fel vreți; cu o-o toaletă mică la capăt, și bazin de apă, și fiecare lucru întocmai exact pentru convenabilitatea mamei. Cu scaune și lucruri, voi puteți șede jos; loc să schimbați pruncul vostru, dacă acesta are nevoie să fie schimbat, și fiecare lucru așezat acolo. Acesta este totul aranjat.

³⁵ Și apoi, de multe ori, copiii adolescenți și uneori adulți, vor ajunge să... Voi știți, oamenii tineri vor pasa notițe, sau se grozăvesc, sau ceva, în biserică. Acum, voi sînteți destul de în vîrstă să știți ce se poate și ce nu. Înțelegeți? Voi ar trebui să știți ce se poate și ce nu. Înțelegeți? Voi să nu veniți aici...

Dacă tu te aștepti să fii un om adevărat într-o zi, și să crești o familie pentru Împărăția lui Dumnezeu, atunci pornește aceasta de la început, vezi tu, și-și acționează drept și fă drept, și acum, desigur.

³⁶ Acum, ușierii stau la colțurile clădirilor, și așa mai departe. Și dacă există vreo comportare nepotrivită, ei sînt-ei sînt ordinați, ca datorie a lor, și administratorii șed aici în față, ca în caz că cineva ajunge să se comporte rău, ei sînt însărcinați să ceară acelei persoane să păstreze tăcere.

³⁷ Apoi, dacă ei nu au acel respect, aceasta ar fi mai bine ca altcineva să aibe locul, pentru că există cineva care vrea să asculte. Acolo este cineva care vine pentru scopul acela, să asculte. Și pentru aceasta sîntem noi aici, să auzim Cuvîntul Domnului. Și astfel fiecare vrea să audă Aceasta, și o vor doar așa de liniștit cît pot ei să fie. Doar așa de liniștiți cît pot ei să fie; aceasta este, nu o grămadă de vorbărie și comportare nepotrivită.

³⁸ Desigur, cineva se închină Domnului, ceea ce este de așteptat. Asta este ceea ce ar trebui să fie. Pentru aceasta sînteți voi aici, este să vă închinați Domnului. Doar dacă tu simți parcă să lauzi pe Dumnezeu, sau să strigi, dă-i înainte, înțelegi, pentru că de aceea ești tu aici, înțelegi, dar, este să te închini Domnului în propriul tău fel de închinare. Dar nu există nimeni care să se închine Domnului în timp ce tu vorbești și pasezi notițe, și tu ajuți pe altcineva să se îndepărteze de la închinarea Domnului, înțelegi, astfel noi simțim că asta ar fi greșit. Și noi vrem să facem aceasta o regulă în biserica noastră, că în adunarea noastră, că, la această clădire, această biserică va fi dedicată pentru Împărăția lui Dumnezeu și pentru predicarea Cuvîntului. Rugați-vă! Închinați-vă! Acesta este motivul pentru care voi să veniți aici, să vă închinați, atunci.

³⁹ Și apoi un alt lucru, cînd serviciul s-a terminat, de obicei oamenii în biserici... Eu nu-eu nu cred că aceasta este aici, deoarece... Eu sînt întotdeauna plecat, deoarece eu plec.

⁴⁰ De obicei, chiar în predicarea altor servicii, ungera vine, și se întîmplă vedenii. Și eu sînt epuizat, și eu pășesc jos

în cameră. Și poate Billy, sau unii dintre oamenii de aici, mă duc pe mine acasă, și mă lasă să mă odihnesc pentru o vreme, pînă cînd ies afară din aceasta, deoarece aceasta este foarte mult dintr-o încordare.

⁴¹ Și atunci eu am văzut biserici, totuși, unde copiilor li s-au permis să alerge peste tot în sanctuar, și-și adulții stînd și zbierînd de-a latul sălii, unul la altul. Acela este un fel bun de a ruina serviciul care vine în seara aceea, sau orice timp este acesta. Vedeți?

⁴² Îndată ce serviciul este eliberat, părăsiți auditoriul. Voi ați terminat, în închinare atunci. Apoi mergeți afară și vorbiți unul cu altul, și orice vreți voi să faceți. Dacă tu ai ceva ceea ce vrei să vorbești cu cineva, să-și îi vezi, păi, tu du-te cu ei, sau la casa lor, sau orice este aceasta, dar nu faceți aceasta în auditoriu. Să dedicăm aceasta lui Dumnezeu. Înțelegeți? Acesta este locul Lui de întîlnire, unde noi ne întîlnim cu El. Înțelegeți? Și Legea merge înainte din sanctuar, desigur. Și eu-eu cred că asta ar fi plăcut pentru Tatăl nostru Ceresc.

⁴³ Și atunci cînd voi veniți, și voi ajungeți să aflați că darurile încep să cadă printre voi... Acum, de obicei aceasta... Eu sînt incredințat că aceasta nu va fi niciodată aici; dar, cînd oamenii au o biserică nouă, primul lucru pe care îl știți, adunarea devine formală. Voi niciodată nu vreți să fie aceasta. De fapt, acesta este un loc de închinare. Aceasta este casa Domnului. Și dacă darurile spirituale încep să vină printre voi...

⁴⁴ Eu înțeleg, că de cînd am fost plecat, că oamenii s-au mutat aici din diferite părți ale țării, să facă din acesta căminul lor. Eu sînt mulțumit, recunoscător lui Dumnezeu, că, eu cred că...

⁴⁵ În dimineața cînd am dedicat și așezat acea piatră de temelie acolo, ca un om tînăr, m-am rugat ca ea să stea să vadă Venirea lui Isus Cristos. Și cînd am făcut-o, datorînd mii de dolari, și ei... Tu puteai să strîngi o ofertă într-o adunare de mărimea aceasta și să obții treizeci sau patruzeci de cenți, iar obligația noastră era cam o sută și cincizeci, două sute de dolari pe lună. Cum puteam eu să o fac vreodată? Și eu știam că eu lucrăm, și că eu o voi plăti de tot. Eu... Șaptesprezece ani de păstorie fără să iau un cent, dar dînd totul ceea ce eu aveam, în afară de existența mea; și tot ceea ce venea în cutiuța din spate, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

⁴⁶ Și oamenii au profetit și au prezis că în timp de un an aceasta va fi transformată într-un garaj. Satan a încercat să o ia de la noi odată într-un cusur, într-o înșelătorie de proces. Ceva om a pretins că el și-a vătămat piciorul în timp ce el a lucrat la aceasta, și apoi a lăsat să treacă, și apoi... și a deschis proces și a vrut să ia tabernacolul. Și cu săptămînile eu am stat la post. Dar în ciuda tuturor neînțelegerilor și a prezicerilor, și ceea ce ei au zis, ea stă astăzi ca unul dintre cele mai frumoase auditorii și cele mai minunate biserici care există în Statele Unite. Asta-i adevărat.

⁴⁷ De aici a mers Cuvîntul Dumnezeului celui viu, în jurul lumii, vedeți, în jurul lumii; și și-a luat constant încercuirea Lui în jurul globului, de la fiecare națiune sub Ceruri, atît de departe cît știm noi, în jurul și în jurul lumii. Noi să fim mulțumitori pentru aceasta. Noi să fim recunoscători pentru aceasta.

⁴⁸ Și acum că noi avem un loc în care să locuim, un acoperiș deasupra capului nostru, o biserică curată, frumoasă în care să ședem, să ne dedicăm din nou la lucru, și să ne consacram lui Cristos.

⁴⁹ Și Fratele Neville, nobilul nostru frate, pastor adevărat, slujitor al Dumnezeului celui viu. Atît cît acest om cunoaște Mesajul, el ține cu Acesta, cu tot ceea ce el are. Asta-i adevărat. El este o persoană blîndă. Lui îi este puțin teamă să... Sau, nu teamă; eu nu vreau să spun asta. Dar el este așa, așa de îngrozitor de blînd, el nu vorbește deschis, voi știți, ca să-și zică un lucru care este ascuțit și taie, sau, "Stai jos," sau, "Păstrează liniște!" Eu-eu am observat asta, și am ascultat la benzi în spatele acestuia.

⁵⁰ Dar aceasta se întîmplă astfel că eu pot face asta. Astfel eu-eu... Și eu-eu vreau ca voi să țineți minte cuvintele mele, vedeți voi. Și asta tot este pe bandă, vedeți. Totul este pe bandă. Și, vă rog, fiecare diacon să stea la postul lui de datorie, și amintiți-vă că voi sînteți sub o însărcinare de la Dumnezeu, ca să țineți acel post sfințit. Vedeți? Fiecare administrator, la fel. Pastorul este să aducă înainte...

⁵¹ Acesta nu este locul pastorului să trebuiască să spună asta. Aceștia sînt administratorii... sau, eu vreau să spun diaconii, căci ei sînt polițiștii bisericii. Asta este, dacă perechi de tineri vin pe afară și sună claxoanele, și, voi știți, cum fac ei de obicei, sau ceva de felul acesta, la întîlniri, sau ies afară acolo. Și mama își trimite fata aici jos, și ea o șterge afară cu ceva copil renegat, și aleargă acolo afară în mașină, și mama ei crede că ea este în biserică, în felul acesta. Diaconul se cuvine să aibe grijă de asta. "Tu sau vii înăuntru aici și șezi jos, sau eu am să te iau în mașina mea și te duc acasă la mama ta." Înțelegeți? Voi, voi trebuie să faceți asta.

⁵² Țineți minte, că dragostea este corectivă, vedeți, întotdeauna. Dragostea veritabilă este corectivă, astfel voi trebuie să fiți în stare să suportați corectarea. Și, mamelor, cunoașteți acum că există un loc acolo pentru bebelușii voștri. Voi copiii tineri cunoașteți altfel decît să alergați în jur prin clădire. Înțelegeți? Și voi adulții cunoașteți altfel decît să discutați și să vă duceți conversațiile voastre în auditoriu. Vedeți? Să nu faceți asta. Aceasta este greșit. Aceasta nu este plăcut lui Dumnezeu.

⁵³ Isus a zis, "Este scris, casa Mea să fie făcută o casă de închinăciune, rugăciune. Cum este numită casa de rugăciune, de toate națiunile!" Iar ei cumpărau și vindeau, și El a împletit frînghii și a alungat poporul afară din auditoriu. Și noi cu certitudine nu vrem ca asta să se întîmple aici în acest sanctuar. Astfel, să ne dedicăm viețile noastre, biserica noastră; lucrul nostru, serviciul nostru, și tot ce avem noi, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

⁵⁴ Acum, acum eu vreau să citesc ceva Scripturi înainte ca noi să avem rugăciunea dedicațională. Și-și, apoi, aceasta

este doar o rededicare, deoarece adevărata dedicare s-a întîmplat cu treizeci de ani în urmă. Acum într-o... Atunci, atunci așa cum noi-noi citim această Scriptură și discutăm asupra Ei pentru cîteva minute, eu sînt încredințat că Dumnezeu ne va aduce binecuvîntările Lui.

⁵⁵ Și acum acolo era un alt lucru pe care eu urma să-l spun. Da. Unde noi obișnuim să avem casetofoanele, și așa mai departe, noi avem o cameră obișnuită acolo, unde sînt acei care vor să ia înregistrări. Există conexiuni speciale, și fiecare lucru acolo, care vine direct de la microfonul principal, acolo înăuntru.

Acolo sînt camere, robe, totul pentru serviciul de botez.

⁵⁶ Și apoi un lucru, mulți oameni s-au simțit întotdeauna rău spre mine, mulți oameni care într-adevăr nu cunoșteau Scriptura, despre a avea un crucifix în biserică. Eu îmi amintesc că odată ceva s-a întîmplat aici privitor la aceasta. Eu aveam trei cruci, și un frate a devenit tot agitat deoarece el a auzit o altă denominațiune zicînd că un crucifix a însemnat Catholic.

⁵⁷ Eu vreau ceva student, sau cineva, sau vreun Creștin născut din nou, să zică că Catholicii au pretențiunea asupra crucifixului. Crucifixul lui Cristos n,μ reprezintă Catholicismul. Acela reprezintă pe Dumnezeu, Împărăția. Acum, sfinții reprezintă Catholicismul. Noi credem că există "un Mijlocitor între Dumnezeu și om, și acela este Cristos." Dar Catholicii cred în tot felul de mijlocitori, mii de femei și bărbați, și fiecare lucru; orice bun Catholic, aproape, care moare, devine un mijlocitor. Acum, crucifixul lui Cristos, reprezintă pe Isus Cristos.

⁵⁸ Știați voi că primii Creștini, conform cu-istoria antică a primei biserici, ei purtau cruci pe spatele lor, oriunde mergeau ei, să semnifice și să se identifice pe ei înșiși ca Creștini? Acum, Catholicii pretind că aceia erau ei. Desigur, ei pretind că ei erau primii, dar biserica Catholică nici măcar nu era organizată atunci. Vedeți? Dar Creștinii au cărat o cruce pe... Voi ați auzit pe oameni zicînd, "spate cruce." Voi referiți asta la Catholicii?

⁵⁹ Aceasta este adevărata catholică, Biserica Duhului Sfînt universală a lumii, este corectă. Noi sîntem catholici. Noi sîntem catholicii originali, catholicii credincioși ai Bibliei. Înțelegeți? Ei sînt biserica, Catholică, organizația. Noi sîntem liberi de aceasta. Noi sîntem continuarea Învățăturii apostolilor. Noi sîntem continuarea botezului Duhului Sfînt și a tuturor lucrurilor pentru care Biserica timpurie a stat, și biserica Catholică nu are nimic din ele. Vedeți?

⁶⁰ Astfel, ei au așezat crucifixul aici, care a fost adus, care a fost cioplit afară dintr-un pom din măslin sub care Isus s-a rugat. Acela este crucifixul care a luat cu anii, și mi-a fost dat de către Fratele Arganbright. Și eu vreau să-l dedic cu această biserică.

⁶¹ Și cît de potrivit, că, oricine l-a atîrnat acolo. Eu nu știu cine era acesta, care l-a atîrnat aici la a mea-la stînga mea. El a iertat pe hoțul de la dreapta Lui; acela sînt eu.

⁶² Și un alt lucru îl reprezintă, așa cum capul Lui este aplecat, așa cum voi vedeți suferința Lui. Orice persoane care sînt... El se uită peste altar. Și El te așteaptă aici, păcătoșule, și El se va uita în jos peste tine. Mai tîrziu ei vor avea o lampă mică aici așezată aici, ca atunci cînd se face chemarea la altar, o lumină va reflecta peste acela, ca atunci cînd oamenii sînt aici pentru...

⁶³ Voi ziceți, "De ce ai tu nevoie de asta? Tu nu ar trebui să ai un chip."

⁶⁴ Păi, atunci, același Dumnezeu care a zis, "Să nu-ți faci ceva chipuri cioplite," același Dumnezeu a zis, "Construiește doi heruvimi și atingele aripile împreună, și pune-i la scaunul milei unde se roagă poporul."

Voi vedeți, aceasta este-aceasta este, fără înțelegere. Vedeți?

⁶⁵ Astfel, aceea este inspirat și atîrnată direct la locul ei potrivit. Și eu sînt așa de mulțumit să fiu acela de la partea dreaptă. Eu mă încredințez că El m-a iertat, pentru că, atît cît privește a fura ceva literal, după cîte știu eu, eu nu am făcut-o în viața mea; dar eu așa fără rost i-am folosit timpul Lui încît am furat în felul acela. Și am făcut multe lucruri pe care eu nu trebuia să le fac. Și eu sînt recunoscător lui Dumnezeu, în dimineața aceasta, că El mi-a iertat păcatele.

⁶⁶ Și acum eu vreau să citesc din Cartea Întîi Cronici 17, și să vorbesc doar cam pentru cinci minute asupra serviciului dedicațional, ne rugăm, și apoi noi mergem în Mesaj. Acum, în Întîi Cronici, al-al 17-lea capitol.

Acum a ajuns să se împlinescă, așa cum David ședea în casă, că David a zis către profetul Natan, Iată, că eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul legămîntului DOMNULUI rămîne sub perdele.

Atunci Natan a zis către David, Fă tot ce este în inima ta; pentru că Dumnezeu este cu tine.

Și a ajuns să se împlinescă în aceeași noapte, căci cuvîntul DOMNULUI a venit la Natan, zicînd,

Du-te și spune-i slujitorului Meu David... Du-te și spune-i lui David slujitorul Meu, (adică), Așa vorbește DOMNUL, Tu nu îmi vei zidi o casă în care să locuiesc:

Pentru că Eu nu am locuit într-o casă din ziua în care Eu am adus sus pe Israel pînă în ziua aceasta; ci am mers din cort în cort, și de la un tabernacol la altul.

După cum Eu am umblat cu tot Israelul, am vorbit Eu un cuvînt la vreunul din judecătorii lui Israel, la care am poruncit să hrănească pe poporul Meu, zicînd, De ce nu mi-ați zidit voi o casă... ?

Acum de aceea așa să spui tu către... David, Așa vorbește DOMNUL oștirilor, Eu te-am luat de la stîna de oi, chiar dinapoia oilor, ca tu să fii conducător peste poporul Meu Israel:

Și Eu am fost cu tine pe oriunde ai umblat tu, și am tăiat... pe dușmanii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut un nume ca numele celor... oameni mari care sînt pe pămînt.

⁶⁷ Mi-ar place să spun, în acest loc, că-că David a văzut același lucru pe care l-am văzut noi. David a zis, "Aceasta nu este drept că voi oamenii mi-ați zidit o casă de cedru, iar chivotul legămîntului Dumnezeuului meu este încă sub perdele." Acelea erau piei de oi și animale, care au fost cusute laolaltă. El a zis, "Aceasta nu este drept ca eu să am o casă frumoasă, și chivotul legămîntului Dumnezeuului meu să rămînă într-un cort." Astfel, Dumnezeu a pus pe inima lui să zidească un tabernacol.

⁶⁸ Dar, David, fiind un-un om de-de dragoste și consacrare către Dumnezeu, totuși el a vărsat prea mult sînge. Astfel el a zis... David, vorbind aceasta în prezența profetului din epoca aceea, care era Natan. Și Natan, știind că Dumnezeu l-a iubit pe David, el a zis, "David, fă tot ce este în inima ta, că Dumnezeu este cu tine." Ce declarație! "Fă tot ce este în inima ta, că Dumnezeu este cu tine." Și în aceeași noapte... Arătînd consacrarea lui David pentru dragostea lui Dumnezeu.

⁶⁹ Și apoi să vezi, în aceeași noapte, știind că el era în greșeală, că lui nu i-a fost îngăduit să facă aceasta, Dumnezeu avea destul har să coboare jos și să vorbească lui Natan. Și mie întotdeauna mi-au plăcut aceste cuvinte, "Du-te spune-i lui Natan al Meu... Du-te spune-i lui David slujitorul Meu, că, 'Eu te-am luat de la stîna de oi.'" Doar, el nu era nimic.

⁷⁰ Și eu-eu aș vrea să aplic aceea aici, doar un minut. "Eu team luat din nimic, și Eu-Eu-Eu ți-am dat un nume. Tu ai un nume ca bărbații mari care sînt pe pămînt." Și mi-ar place să aplic asta într-un-într-un fel confidențial, totuși într-un-un fel să scot ceva în relief. Eu mă gîndeam că...

⁷¹ Cu cîțiva ani în urmă, eu stăteam jos aici în oraș, și nimănui nu i-a păsat de mine. Nimeni nu m-a iubit. Și eu am iubit pe oameni, dar nimeni nu m-a iubit pe mine, din cauza trecutului familiei. Fără desconsiderare pentru scumpa mea mamă și tată.

⁷² Cum aș dori ca mama să fi putut trăi să pășească în acest sanctuar, în dimineața aceasta. Mulți din cei din timpurile vechi care și-au depus banii lor să ajute să o zidim aici, poate Dumnezeu, în dimineața aceasta, îi va lăsa să privească peste balustradă.

⁷³ Dar familia Branham nu a avut un nume prea bun pe aici în jur, din cauza băuturii. Nimeni nu a avut nimic de a face cu mine. Și îmi amintesc că i-am spus soției nu cu mult în urmă, să-și amintească doar că eu-că eu nu am putut să fac pe nimeni să vorbească cu mine. La nimeni nu i-a păsat de mine. Iar acum trebuie să mă ascund, să mă odihnesc puțin.

⁷⁴ Și acum Domnul ne-a dat acest loc măreț, și-și aceste lucruri mărețe pe care El le-a făcut. Și El mi-a dat un... Pe lîngă un-un nume rău, El mi-a dat un nume asemănător unor oameni mari. Și El mi-a tăiat dușmanii oriunde am mers. Nu a existat niciodată nimic înaintea Acestuia, oriunde a mers El. Dar, și cît de recunoscător sînt eu pentru asta.

⁷⁵ Și cum aș fi știut eu vreodată; ca un copilaș zdrențaros aici sus, două sau trei blocuri de aici, la Ingramville School, cînd eu eram obiectul de rîs al școlii, pentru că eram așa zdrențaros, și patinam pe o baltă veche? Cum știam eu vreodată că jos dedesubtul acelei bălți zăcea o sămînță a unui nufăr care putea înflori în felul acesta? Și cum știam eu vreodată, că, nimeni nu vorbea cu mine, și totuși El îmi va da un-un nume care va fi onorat printre poporul Lui?

⁷⁶ Și, acum, lui David nu i s-a îngăduit să zidească templul. El nu putea să o facă. Dar El a zis, "Eu voi ridica din sămînța ta, și el va zidi templul, și acel templu va fi un templu veșnic. Și asupra fiului tău, fiul lui David, va fi o împărăție veșnică; el va stăpîni." Solomon, fiul lui David în natural, din puterea lui naturală, a zidit o casă pentru Domnul, un templu.

⁷⁷ Dar cînd a venit adevărata Sămînță a lui David, Fiul lui David, El le-a spus că va veni o vreme cînd nu va exista o piatră rămasă asupra celeilalte, din acel templu. Dar El a încercat să-i îndrepte spre un alt templu.

⁷⁸ Ioan, revelatorul, acolo în Cartea Apocalipsei, el a văzut acest Tabernacol. Apocalipsa 21, el a văzut, "Templul cel nou venind, coborînd jos din Cer, împodobit cum era o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și un Glas care a ieșit din Templu, a zis, 'Iată, Tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și Dumnezeu va fi cu ei, și ei le vor șterge toate lacrimile din ochii lor. Și acolo nu va mai fi foame, nici nu va mai fi tristețe, nici durere sau moarte; căci lucrurile din trecut s-au dus.'"

⁷⁹ Atunci adevăratul Fiu a lui David, așa cum noi o să vedem în aceste lecții care vor veni în această săptămînă, va veni atunci la Templul Lui, Templul lui Dumnezeu, adevăratul Tabernacol pentru care El s-a dus să-l construiască acum. Pentru că, El a zis, în Ioan 14, "În casa Tatălui Meu sînt multe palate, și Eu voi merge..." Ce a vrut El să spună prin asta? Aceasta era deja predestinat. "Și Eu voi merge să pregătesc un Loc pentru voi, și mă voi reîntoarce, să vă primesc la Mine." Și, desigur, noi știm că aceea va fi în Epoca măreață care vine. Și adevărata Sămînță a lui David va lua Tronul, care este Isus Cristos, și acolo va domni peste Biserică, ca Mireasă a Lui, în Casă cu El, și peste cele douăsprezece seminții ale lui Israel, prin toată Eternitatea.

⁸⁰ Și aceste locuri mici; așa cum David, nu a putut să zidească adevăratul Tabernacol a lui Dumnezeu, deoarece el nu era pregătit să facă aceasta. El nu putea să facă nimic acolo. El era un muritor, și a vărsat sînge. Așa este aceasta astăzi, la noi, noi nu sîntem pregătiți să zidim adevăratul Tabernacol a lui Dumnezeu. Există numai Unul care poate să facă asta, și Acesta este în construcția Lui acum.

⁸¹ Dar acest tabernacol micuț, împreună cu templul pe care Solomon i l-a zidit Lui, și împreună cu celelalte, sînt numai locuri temporare de închinare pînă cînd vine timpul cînd adevăratul Tabernacol va fi așezat pe pămînt. "Și neprihănirea va domni de la cer la cer. Și acolo nu va mai fi tristețe." Acolo nu vor mai fi predicate funeralii în acel Tabernacol. Acolo nu vor mai fi cununii, pentru că Cununia va fi o Cununie măreață pentru Eternitate. Ce timp va fi acela!

⁸² Dar noi să hotărîm în inima noastră, astăzi, că în comemorarea și așteptarea după acel Tabernacol care vine, ca noi așa să ne caracterizăm pe noi înșine prin Duhul Lui, că noi ne vom închina în acest loc de parcă noi eram în celălalt Loc, așteptînd după Locul acela să vină.

⁸³ Acum haideți să ne ridicăm în picioare, și așa cum eu citesc Sfînta Scriptură.

Și am văzut ceruri noi și un pămînt nou; căci primul cer și primul pămînt s-au dus; și acolo nu mai era mare.

... Eu Ioan am văzut cetatea sfîntă, noul Ierusalim, coborînd de la Dumnezeu din cer, pregătit ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Și am auzit... glasul ieșit din cer zicînd, Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va locui cu ei, iar ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei, și va fi Dumnezeul lor.

Să ne plecăm capetele noastre.

⁸⁴ Tatăl nostru Ceresc, noi stăm în venerație. Noi stăm în respect și în reverență Sfîntă. Și noi Îți cerem, Doamne, să accepți darul nostru, că Tu ne-ai dat har, bani, să pregătim pentru un loc de închinare pentru Tine. Nu există nimic, sau nici un loc pe care noi am putea să-l pregătim pe pămînt, care ar fi vrednic ca Duhul lui Dumnezeu să locuiască în el. Dar noi îți oferim aceasta Ție ca un semn al iubirii și simțămintelor noastre către Tine, Doamne. Și noi Îți mulțumim pentru toate lucrurile pe care Tu le-ai făcut pentru noi.

⁸⁵ Și, acum, clădirea și terenurile fiind dedicate cu mult în urmă, pentru serviciu, și noi Îți mulțumim pentru amintirile despre ceea ce a fost. Și acum, Doamne Dumnezeule, așa cum a apărut o vedenie, cu ani în urmă, exprimînd aceasta, că eu am văzut clădiri vechi în care oamenii erau odată, și ele au fost reparate și făcute noi, și eu am fost trimis înapoi dincolo de rîu.

⁸⁶ Acum, Doamne Dumnezeule, Creator al cerurilor și al pămîntului, rioi stăm ca popor al obștei Tale. Noi stăm ca popor al Împărăției Tale. Și cu mine însumi, și pastorul, și biserica, poporul, noi dedicăm această clădire în slujba Atotputernicului Dumnezeu, prin Numele lui Isus Cristos, Fiul Său, pentru slujba lui Dumnezeu, și pentru reverență și respect a lui Dumnezeu. Și fie ca Evanghelia așa să curgă din acest loc pînă cînd Ea va face ca lumea să vină din cele patru colțuri ale globului, să vadă slava lui Dumnezeu mergînd înainte din aceasta. Așa cum Tu ai făcut în trecut, fie ca viitorul să fie de multe ori mai măreț.

⁸⁷ Tată, noi ne dedicăm acum pe noi înșine în slujbă, prin Cuvînt, cu tot ceea ce este în noi. Doamne, adunarea și poporul, ei s-au dedicat pe ei înșiși, în această dimineață, la auzirea Cuvîntului. Și noi, ca lucrători, ne dedicăm pe noi înșine, "La predicarea Cuvîntului; să fim stăruitori la timp, și ne la timp; muștrînd, dojenind cu toată îndelunga răbdare." După cum este scris acolo în piatra de temelie, de treizeci de ani în urmă. Tu ai zis, "Va veni timpul cînd oamenii nu vor suferi Învățătura sănătoasă, ci își vor aduna învățători, avînd mîncărime în urechi; și vor fi depărtați de la Adevăr, la născociri." Doamne, după cum noi am încercat să menținem Cuvîntul la oameni, fie ca noi să fim inspirați și întăriți cu un efort dublu. Doamne, așa cum o dublă porție a Duhului lovește asupra acestui loc, fie ca Duhul Sfînt...

⁸⁸ Așa cum a fost în ziua dedicării templului, cînd Solomon sa rugat; Duhul Sfînt, în forma Stîlpului de Foc și Nor, a venit în ușa din față, s-a rulat sus în jurul Heruvimilor, a mers acolo la Locul Sfînt și acolo și-a luat locul Lui de odihnă. O Dumnezeule! Solomon a zis, "Dacă poporul Tău ar fi în necaz pe undeva, se uită la acest Loc Sfînt și se roagă, apoi aude de la Cer."

⁸⁹ Doamne, fie ca Duhul Sfînt, în dimineața aceasta, să vină în fiecare inimă, în fiecare suflet consacrat care este aici. Și Biblia zice, că, "Slava lui Dumnezeu era așa de mare încît slujitorii nici măcar nu puteau sluji, pentru Slava lui Dumnezeu." O Doamne Dumnezeule, lasă ca aceasta să se repete din nou așa cum noi ne predăm pe noi înșine la Tine, cu biserica, în dedicare pentru serviciu. Și aceasta este scris, "Cereți, și veți căpăta."

⁹⁰ Și noi ne încredințăm, cu oferta noastră a bisericii, în această dimineață, Ție, pentru serviciu, pentru Luminile zilei tîrzii, pentru Luminile timpului de seară; ca noi să putem aduce mîngîiere și credință la poporul în așteptare care așteaptă pentru Venirea Mirelui, să îmbrăcăm o Mireasă în Evanghelia lui Cristos, ca Domnul Isus să o primească. Noi dedicăm aceasta, eu însumi, Fratele Neville, și adunarea, în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Vă puteți așeza.

⁹¹ David a zis, "Eu am fost fericit cînd ei au spus către mine, 'Haideți să mergem în casa Domnului.'" Și fie ca aceasta să fie întotdeauna cu noi, ca, atunci cînd este menționată, noi vom fi fericiți să ne adunăm în casa Domnului. [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Amin.

⁹² Acum, după micuțul serviciu dedicațional, eu am o oră acum.

⁹³ Și, acum, doar țineți minte acum la ce sîntem noi dedicați; la reverență, sfințenie, tăcere înaintea Domnului, închinare înaintea Domnului. Și fiți tot atît de reverenți cît puteți voi să fiți, în casa Domnului. Și, acum, și cînd serviciul este eliberat, imediat după ce serviciul este eliberat, plecați din clădire. Înțelegeți? Și asta îi dă îngrijitorului timp să intre aici și să curețe pentru data următoare, și să fie gata. Și atunci nu este o confuzie în casa Domnului. Și... ? ... Eu cred că voi... locul va fi eliberat cam în cincisprezece minute după ce serviciul este eliberat. Asigurați-vă să fiți prietenoși. Dați mîna cu fiecare, și invitați pe fiecare înapoi.

⁹⁴ Și-și noi ne așteptăm să avem, această săptămînă care vine acum, unul din cele mai solemne servicii care au fost ținute vreodată în tabernacol. Noi privim înaintea spre aceasta. Acum, eu-eu... nu mi-am dat seama pînă cînd ceva... după mult, tîrziu, în orele mici noaptea trecută, în rugăciune, eu am început să văd ceva. Astfel, sînt încredințat că acesta va fi un timp măreț, ceea ce eu cred că va fi, dacă Domnul ne va ajuta. Acum, acum, cînd am zis, "timp măreț," acum, eu am să vorbesc asupra unui lucru despre asta, în dimineața aceasta. Voi știți, ceea ce omul numește "măreț," uneori nu este măreț. Dar ce Dumnezeu numește "măreț," omul numește prostie; și ce Dumnezeu numește "prostie," omul numește măreț. Așa că să păstrăm asta în minte, să cîntărim fiecare Cuvînt.

⁹⁵ Acum, serviciile sînt lungi. Ele vor fi prelungite, deoarece acesta este un serviciu greu, multă învățătură, consacrare. Și eu doar...

⁹⁶ Locul unde eu stau, oamenii încearcă doar, vor să mă hrănească cu de toate, însă eu... Au zis, "Păi, tu ai pierdut așa multă greutate, Frate Branham, fiecare lucru." Dar eu am fost constant în serviciu. Eu trebuie să plec de aici următoarea Duminică seara, să ajung la un altul, repede, în Mexico. Astfel acesta este doar un lucru greu. Așa că, însă eu încerc doar să mă feresc de la așa multă mîncare, și-și să mă pregătesc.

⁹⁷ Și eu sînt fericit, în această dimineață, să văd pe Fratele Junior Jackson, și-și Fratele Ruddell, și-și diferiți predicatori, și așa mai departe, pe aici. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

⁹⁸ Acum eu-eu vreau să-să vă vorbesc în această dimineață asupra unui subiect despre care eu am cîteva notițe scrise aici. Și eu vreau să citesc mai întîi din Cartea lui Isaia, al 53-lea capitol. Acum, în timp ce voi răsfoiți la acesta, mi-ar place să fac un anunț, sau două.

⁹⁹ Că, deseară, eu vreau să vorbesc despre *această* Carte, făcînd Aceasta o punte între ultima epocă a bisericii pînă la deschiderea Peceții. Acum, există un interval vast acolo.

¹⁰⁰ Și, înainte, cînd eu am terminat cu epocile bisericii, eu deasemeni am vorbit acolo asupra celor șaptezeci de săptămîni ale lui Daniel, imediat urmînd aceasta, pentru că aceasta s-a legat înăuntru. Și am zis, "Acum, dacă eu iau vreodată cele Șapte Peceți, eu va trebui să scap de aceste șaptezeci de săptămîni ale lui Daniel, pentru ca să se lege în Peceți." Lăsînd un lucru deschis, și acela era al 5-lea capitol, din Cartea cu Șapte Peceți. Și noi o vom lua pe aceea deseară.

¹⁰¹ Noi vrem să încercăm să începem deseară devreme. Cît despre mine... Tu deja ai menționat aceasta, nu-i așa, începem devreme? [Fratele Neville zice, "Da." – Ed.] Ce ziceți, ar putea să fie fiecare aici cam la ora șapte? [Adunarea zice, "Amin."] În regulă. Să începem serviciul obișnuit la șase treizeci, serviciul de cîntări, iar eu voi fi aici pe la șapte. Și apoi de-a lungul săptămînii noi vom face o pornire devreme. Și-și noi, acum, noi venim...

¹⁰² Nu există nimeni la care să le placă să cînte ca la Creștini. Noi iubim cîntatul. Noi iubim acele lucruri.

¹⁰³ Dar acum noi sîntem-noi sîntem în altceva acum. Noi sîntem-noi sîntem în Cuvînt, vedeți, așa că haideți să-haideți să stăm drept cu Acesta acum. Noi o să stăm. Noi sîntem-noi sîntem în învățătură. Și voi vă puteți da seama ce mare încordare este peste mine, vedeți, deoarece, dacă eu vă învăț ceva greșit, eu va trebui să răspund pentru aceasta. Vedeți? Și astfel eu nu trebuie să iau ce spune oncme. Eu trebuie... Aceasta trebuie să fie inspirat. Și eu cred că cei Șapte Îngeri, Care țin aceste Șapte Tunete, vor acorda aceasta. Înțelegeți?

¹⁰⁴ Și acum în Isaia, al 53-lea capitol din Isaia, 1-ul verset, sau doi. Eu vreau să pun această întrebare.

¹⁰⁵ Acum, aceasta nu aparține de cele Șapte Peceți, deloc. Acesta este doar un Mesaj. Pentru că, eu știam că eu trebuia să am dedicare, și eu nu puteam să intru în Aceasta deoarece eu nu aș fi avut timp. Dar mă gîndeam, că doar pentru un mic serviciu dedicațional, un mic serviciu memorial pentru această biserică, sau un mic serviciu dedicațional, adică, atunci ei-ei... nu ar fi timp atunci să merg în ceea ce eu am vrut să spun, vedeți, la această deschidere a acestei Cărți, astfel eu o voi face deseară. Și acum acesta este doar un mic serviciu, care, acesta-acesta se va îmbina drept înăuntru cu Acesta, totuși.

¹⁰⁶ Astfel, acum, ascultați la fiecare Cuvînt. Prindeți-L. Și-și dacă voi Iuați Aceasta pe benzi, sau orice, atunci voi stați drept cu acea Învățătură pe bandă. Nu spuneți nimic decît ceea ce spune banda aceea. Doar spuneți întocmai exact ce spune banda. Înțelegeți? Acum, deoarece, unele din acele lucruri, noi o să înțelegem cu mult 111ai mult despre aceasta acum, de ce Acesta este înțeles greșit. Înțelegeți? Și asigurați-vă, să spuneți doar întocmai ce spune banda. Nu spuneți nimic altceva. Înțelegeți? Pentru că, eu nu spun Aceasta de la mine. Acesta este El care spune Aceasta, voi vedeți. Și așa de multe ori, confuzie, oamenii se ridică și zic, "Păi, Așa-și-așa a zis că Aceasta a însemnat așa-și-așa." Doar-doar lăsați-l pe Acesta în felul în care este Acesta.

¹⁰⁷ Vedeți, acesta este felul în care noi vrem Biblia. Doar în felul în care Biblia spune Aceasta, acesta este felul în care noi vrem Aceasta, doar-doar în felul Acesta. Nu puneți propria interpretare la Aceasta. Ea este deja interpretată,

voi vedeți. Acum:

Cine a crezut raportul nostru? și la cine îi este descoperit brațul DOMNULUI?

¹⁰⁸ Lăsați-mă să o citesc din nou acum, îndeaproape.

Cine a crezut raportul nostru? (Întrebare!) și la cine îi este descoperit brațul DOMNULUI?

¹⁰⁹ Cu alte cuvinte, "Dacă voi ați crezut raportul nostru, atunci brațul Domnului a fost descoperit." Înțelegeți?

Cine a crezut raportul nostru? și la cine îi este descoperit brațul DOMNULUI?

¹¹⁰ Acum eu vreau deasemeni să citesc în Cartea Evangheliei Sfântului Matei, capitolul al 11-lea din Sfântul Matei. Și, acum, voi aduceți hîrțiile și lucrurile voastre, deoarece noi constant sîntem... Dacă voi nu aveți un casetofon, voi aduceți... hîrtia voastră astfel noi putem să o obținem. Al 11-lea capitol din Sfântul Matei, versetele 25 și 26, 11:26 și 27. În regulă, Isus vorbește, în rugăciune. Eu vreau să încep înapoi de aceasta. Să-l facem al 25-lea și al 26-lea verset. Eu cred că asta este unde am anunțat, totuși, pentru că eu am avut aceasta însemnat aici în Biblia mea.

Și la acel timp Isus a răspuns și a zis, Eu îți mulțumesc, O Tată, Domn al cerului și al pămîntului, pentru că tu ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.

Chiar așa, Tată: căci așa pare să fie bine în ochii Tăi.

¹¹¹ Prindeți acele două Scripturi. "Cine a crezut raportul nostru? Și cui îi este descoperit brațul Domnului?" "Chiar atunci Isus a mulțumit lui Dumnezeu că El a ascuns tainele de cei înțelepți și pricepuți, și le descoperă pruncilor care vor învăța, căci aceasta i-a părut bine lui Dumnezeu să facă asta." Acum, din acest text, sau con-...

¹¹² Din citirea acestei Scripturi, eu trag acest text: *Dumnezeu Ascunzîndu-Se În Simplitate, Apoi Descoperindu-Se În Același Fel*. Acum, eu continui să repet așa pentru benzi, pentru benzi, voi vedeți, deoarece ei-ei pun Aceasta pe bandă. Vedeți? *Dumnezeu Ascunzîndu-Se În Simplitate, Apoi Descoperindu-Se În Același Fel*.

¹¹³ Aceasta este ciudat să gîndești cum că Dumnezeu face un astfel de lucru ca acesta. Dumnezeu se va ascunde pe Sine în ceva așa de simplu încît va face pe cel înțelept să piardă aceasta cu un milion de mile; și apoi se întoarce drept înapoi roata, în aceea, ceva lucru simplu în simplitatea felului Său de a lucra, și se descoperă pe Sine drept afară din nou. Mă gîndeam că aceasta a făcut un-un text, încît noi am putea studia aceasta înainte ca noi să mergem în marile Învățăturile ale celor Șapte Peciți. Mulți Îl pierd prin felul în care El se descoperă pe Sine.

¹¹⁴ Acum, oamenii au propriile lor idei despre cum s-ar cuveni să fie Dumnezeu și ce urmează să facă Dumnezeu. Și așa cum am făcut declarația veche de multe ori, că, omul rămîne tot om. Omul întotdeauna îi dă laudă lui Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut, și întotdeauna privește înainte la ceea ce El va face, și ignoră ceea ce El face. Vedeți? Vedeți? Acela este felul în care ei pierd aceasta. Ei privesc înapoi și văd ce lucru mareț a făcut El, dar ei omit să vadă ce lucru simplu a folosit El, cu care să-l facă. Vedeți? Și atunci ei privesc înainte și văd un lucru mareț care vine, care urmează să se întîmple, și, de nouă ori din zece, aceasta deja se întîmplă drept în jurul lor. Și aceasta este așa de simplu încît ei nu o știu. Înțelegeți?

¹¹⁵ Într-o zi, un-un om aici sus la Utica... Și dacă unii dintre ai lui sînt aici, eu nu spun aceasta pentru vreo-pentru vreo expunere radicală a aceluia om. El era un-un veteran din Războiul Civil. Și eu cred că el era... Eu nu știu de ce parte era el, dar eu cred că el era un Rebel. Dar, el-el era un infidel, și el a pretins că nu exista un astfel de lucru ca Dumnezeu. El locuia în Utica. Numele lui era Jim Dorsey. Mulți dintre voi oamenii poate l-ați cunoscut.

¹¹⁶ El mi-a dat multe lubenițe, cînd eram un băiețuș. El obișnuia să crească lubenițe jos pe rîu, în părțile de jos acolo. Și el era chiar un prieten cu tătucul meu. Dar el a zis, într-o zi, că unul dintre cele mai remarcabile lucruri care i-au fost spuse vreodată, în contrast. Acum, eu eram doar un băiețuș în zilele acelea. Însă, în contrast cu credința lui, aceea l-a făcut să meargă la o parte și să-și aplece capul să plîngă. Și am înțeles că, prin aceasta, omul a fost în mod glorios convertit la Cristos la vîrsta cam de optzeci și cinci de ani.

¹¹⁷ El a întreat pe o fetiță, într-o zi, care venea de la școala Duminicală, de ce își pierdea ea timpul în a face un astfel de lucru ca acela? Ea a zis, deoarece ea credea că exista un Dumnezeu. Și Dl. Dorsey a spus că, el a zis, "Copilă, tu ești așa greșită, să crezi într-un astfel de lucru ca acela."

¹¹⁸ Și a zis că fetița s-a aplecat jos și a cules o-o floare micuță din... de pe pămînt, a tras-o de petalele ei, și a zis, "D-le Dorsey, ați putea să-mi spuneți cum trăiește aceasta?"

¹¹⁹ Acolo era asta. Cînd el a început să cerceteze în urmă, el putea să spună către copil, "Păi, ea crește în pămînt." Și atunci întrebarea putea să revină înapoi, "De unde a venit pămîntul? Cum a ajuns sămînța aceea aici? Cum s-a întîmplat aceasta?" Înainte, și înainte, și înainte, și a trecut-o pe aceasta înapoi pînă cînd el a văzut. Înțelegeți?

¹²⁰ Nu marile lucruri fermecătoare despre care noi ne gîndim, ci acestea sînt lucrurile simple în care Dumnezeu este așa real, simplitatea. Astfel, este plăcut lui Dumnezeu să se descopere pe Sine, și apoi să se ascundă pe Sine; apoi se ascunde pe Sine, și se descoperă pe Sine, în lucruri, mici simple. Aceasta este aceasta este pus deasupra capului omului.

Deoarece, dacă voi ați zice, "De ce ar face asta un Dumnezeu drept?"

¹²¹ Este deoarece acel om a fost făcut, la început, nu să încerce să schimbe pentru sine însuși. Un om a fost făcut să se bazeze complet pe Dumnezeu. Acesta este motivul că noi sîntem asemănați cu mieii, sau oile. O oaie nu se poate

conduce pe sine; ea trebuie să aibe un conducător. Iar Duhul Sfint trebuie să ne conducă. Astfel, omul este făcut în felul acela.

¹²² Și Dumnezeu a făcut toate dintre lucrările Lui așa de simplu, încît cel simplu putea înțelege aceasta. Și Dumnezeu se face pe Sine simplu, cu cel simplu, pentru ca să fie înțeles de cel simplu. În alt fel, El a zis, în Isaia 35, eu cred. El a zis, "Chiar un prost, nu se va rătăci acolo." Aceasta este așa de simplu!

¹²³ Și noi știm că Dumnezeu este așa de mare, încît noi ne așteptăm ca aceasta să fie ceva lucru mare, și noi pierdem lucrul simplu. Noi ne poticnim de simplitate. Aceasta este cum pierdem noi pe Dumnezeu, este prin a ne poticni de simplitate. Dumnezeu este așa de simplu pînă cînd învățații din zilele noastre, și din toate zilele, L-au pierdut cu un milion de mile. Deoarece, în intelectele lor, ei știu că nu există nimic ca El, așa măreț; dar, în descoperirea Lui, El o face așa de simplu încît ei merg direct pe deasupra acesteia și o pierd.

¹²⁴ Acum, studiați Aceea. Studiați Aceasta tot. Și voi oamenii care vizitați aici, cînd voi mergeți la camerele voastre de motel, luați acele lucruri și chibzuiți asupra lor. Noi nu avem timp să analizăm Aceasta așa cum Aceasta ar trebui să fie analizată, dar eu vreau ca voi să o faceți cînd ajungeți la motel, sau hotel, sau oriunde stați voi, sau acasă. Adu-nați-vă împreună și studiați asupra Acestuia.

¹²⁵ Îl pierd pe El prin felul în care El se descoperă pe Sine; pentru că El este așa măreț, totuși, se ascunde pe Sine în simplitate, să se facă pe Sine cunoscut la cei mici. Înțelegeți? Nu încercați să luați pe cel mare, deoarece El merge pe deasupra acestuia. Dar ascultați la simplitatea lui Dumnezeu, și atunci voi găsiți pe Dumnezeu chiar aici în felul simplu.

¹²⁶ Înalt-cizelați, înțelepciune luminează, educați, întotdeauna îl pierd pe El. Acum, eu nu sînt aici... Și eu știu că există învățători de școală, doi sau trei, despre care eu știu, că șed aici. Și eu nu sînt aici să contrazic școala și educația, și să încerc să sprijin analfabetismul. Eu nu sînt aici pentru asta. Dar, ceea ce este, oamenii au așezat așa de mult peste aceea pînă cînd ei sînt, chiar și în seminarii și așa mai departe, ei pierd tocmai lucrul pe care Dumnezeu l-a pus înaintea lor.

¹²⁷ Asta este de ce eu nu sînt împotriva fraților care sînt în denominațiuni, dar eu sînt împotriva sistemului de denominațiuni, deoarece acesta încearcă să se magnifice pe sine, și-și și educă pe predicatorii ei în așa-așa un loc, pînă cînd, dacă ei nu au școlarizarea și educația potrivită, ei sînt dați afară. Și-și ei trebuie să stea la examenul psihiatric, și așa mai departe. Eu niciodată nu m-am gîndit că aceasta era voia lui Dumnezeu să examineze un predicator prin psihiatrie, ci să-l examineze prin Cuvînt. Vedeți? Acesta-acesta-acesta ar fi felul lui Dumnezeu de a examina omul Lui pe care El îl trimite afară, să aibe Cuvîntul.

¹²⁸ "Predică Cuvîntul!" Acum, astăzi noi predicăm filozofie, noi predicăm crez și denominaționalism, și așa de multe lucruri, și lăsăm la o parte Cuvîntul, deoarece ei zic că Acesta nu poate fi înțeles. Acesta poate să fie înțeles. El a promis să o facă. Acum noi îi cerem Lui să o facă.

¹²⁹ Acum noi o să luăm cîteva caractere aici pentru cîteva minute.

¹³⁰ Să observăm în zilele lui Noe. În ziua lui Noe, Dumnezeu a văzut înțelepciunea lumii în așa mare măsură accentuată și respectată, că El a trimis un mesaj simplu printr-o persoană simplă, ca să le arate măreția Lui.

¹³¹ Acum, noi știm că în ziua lui-lui-lui Noe, ei pretind că civilizația era așa puternică, atunci, încît noi niciodată nu am ajuns la acel punct încă, în civilizația noastră modernă. Și eu cred că aceasta va fi în final atinsă, deoarece Domnul nostru a zis, "Cum era în zilele lui Noe, așa va fi la Venirea Fiului omului." El a dat niște ilustrații.

¹³² Și ei au zidit piramida și sfinxul acolo în Egipt, și ei au construit lucruri gigantice încît noi nu avem nici o putere, astăzi, cu care să construim așa ceva. Ei aveau o-o-o îmbălsămare, încît ei puteau îmbălsăma un cadavru, să-l facă să arate așa natural încît acesta încă stă și astăzi. Noi nu putem. Noi nu putem face astăzi o mumie. Noi nu avem materialul cu care să o facem. Ei aveau culori care-care țin așa durabil, de patru sau cinci mii de ani în urmă, aceasta încă rămîne întocmai aceeași culoare cum era. Vedeți? Noi nu avem așa ceva astăzi.

¹³³ Și multe lucruri mărețe din acea civilizație vorbesc despre superioritatea ei asupra civilizației noastre moderne. Și astfel vă puteți imagina cum educația și știința, despre așa semne mărețe pe care le avem rămase, că acolo era o astfel de civilizație. Ce o-ce o măreață civilizație trebuie să fie aceea, păi, aceste memorialuri, cum că știința și-și civilizația modernă și educația au fost-au fost o-o obligație pentru oameni. "Ei trebuie să fie. Aceasta trebuia să fie." Acolo deabia că erau ceva, eu presupun, ceva analfabeți printre ei, nicidecum.

¹³⁴ Și astfel, Dumnezeu, cercetînd prin acea mare orînduire din ziua aceea, în sistemele lor, nu putea, probabil, să găsească modelul corect al unui om, încît El a găsit un analfabet, poate, fermier cu numele de Noe, un păstor. Și El i-a dat mesajul Lui să predice la oameni, care era așa simplu, la a lor-a lor școlarizare din ziua aceea, încît oamenii s-au poticnit de simplitatea acelui mesaj. Și, totuși, mesajul era, în fața științei, "Radical! Cum putea să fie acolo ploaie în ceruri, cînd acolo sus nu exista ploaie?" Vedeți? Și mesajul simplu de-de a construi o corabie, construind ceva să intre înăuntru, că acolo nu este apă în care să plutească. Păi, el a devenit un fanatic. Și el a devenit un-un-un-un... cum am numi noi, dacă voi ați scuza expresia de astăzi, un "excentric."

¹³⁵ Și aproape toți oamenii lui Dumnezeu sînt "excentrici," vedeți. Ei sînt. Eu sînt bucuros să fiu unul din ei. Astfel, voi știți, ei-ei sînt deosebiți de-tendința modernă de civilizație, astfel ei devin ciudați, stranii. El a zis că poporul Lui

era "Un popor deosebit, ciudat, straniu; însă o preoție spirituală, un neam royal oferind jertfe spirituale lui Dumnezeu, roadele buzelor lor, dînd laudă Numelui Lui." Ce-ce popor! El îi are pe ei.

¹³⁶ Și observați, acum, ce lucru măreț trebuie că a fost acesta în ziua aceea, ca vreun fanatic să se ivească la biserică; un fanatic, și predicînd o evanghelie care era în aparență cu totul ieșită din linie, față de felul lor de credință. Și oamenii de știință, "Păi, aceasta-aceasta era simplă nebunie." Cum puteau ei să dovedească științific că acolo nu exista ploaie!

¹³⁷ Dar acest cioban simplu a crezut, "Dacă Dumnezeu a spus că va ploua, va ploua." Vedeți?

¹³⁸ Și astfel comparați doar aceea cu astăzi, despre cineva care se vindecă. Ei zic, "Aceasta este numai emoție. Eu vă pot dovedi științific că cancerul, sau substanța, sau-sau-sau treaba este încă acolo." Dar, pentru credinciosul simplu, acesta este dus. Vedeți? Deoarece, el nu se uită la substanță, el se uită la promisiune, întocmai la fel cum a făcut Noe.

¹³⁹ Astfel voi nu vedeți, "Cum era în zilele lui Noe, așa va fi la Venirea Fiului omului"?

¹⁴⁰ Științific, nici unul... Doctorul putea spune, "Uite aici, umflătura ta încă este acolo. Cancerul tău rămîne. Brațul tău este așa de infirm cum a fost întotdeauna. Tu ești nebun."

¹⁴¹ Și, amintiți-vă, că acela este același duh din zilele lui Noe, care a zis, "Nu există ploaie acolo sus. Noi putem trage la lună cu instrumente, și nu există ploaie acolo." Dar dacă Dumnezeu a spus acolo va exista ploaie!

¹⁴² "Căci credința este substanța lucrurilor pentru care se speră, evidența lucrurilor care nu au fost văzute." Iar credința își ia locul ei final de odihnă pe Cuvîntul lui Dumnezeu. Acolo este unde își găsește ea locul ei de odihnă. Voi înțelegeți? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Locul ei de odihnă este pe Cuvîntul lui Dumnezeu.

¹⁴³ Acela este unde Noe a odihnit aceasta, "Dumnezeu a spus așa." Aceasta a stabilit-o. Acum dacă voi observați iarăși, apoi, acum, Noe, în a crede astfel, era un fanatic.

¹⁴⁴ Și poporul de astăzi care crede în botezul Duhului Sfînt. Acum, biserica zice, "Acești oameni sînt fanatici. Ei nu sînt nimic decît o grămadă de prelucrați, emoțional, oameni loviți de panică." Dar puțin știu ei căci Cuvîntul lui Dumnezeu învață asta. Aceasta este o promisiune.

¹⁴⁵ Și, lui Noe, nu conta cît de mult ziceau ei, "Bătrînul om era ieșit din minți; că el era științific greșit; și-și-și, mintal, el era greșit." Dar, pentru Noe, acesta era Cuvîntul Domnului, și Noe a stat cu acesta. Iar cel înțelept și priceput s-a poticnit de simplitatea acestuia, și și-au pierdut ființa. Ce o-o-o muștrare acum, este aceasta, pentru generația aceea!

¹⁴⁶ Mulți oameni zic, "Dacă eu aș fi trăit în urmă acolo!" Nu, voi ați fi luat aceeași atitudine. Deoarece, astăzi, tocmai în același lucru este reprodus din nou astăzi, numai că într-o altă formă, ei se poticnesc asupra Acestuia astăzi întocmai cum au făcut ei atunci.

¹⁴⁷ Fără îndoială, în zilele acelea, ei aveau o mulțime de predicatori, dar Noe a fost inspirat de Dumnezeu. Și Noe putea să se uite afară și să vadă ceea ce se pregătea să se întîmple, și să știe că o generație preacurvară și păcătoasă, ca aceea, că Dumnezeu nu o va lăsa să stea. Astfel ce putem noi face, astăzi, decît să vedem același lucru! O Sodomă și Gomoră modernă, vedeți, păcătoasă, popor preacurvar, așa cizelat în școlarizare încît ei se poticnesc de simplitatea manifestării lui Dumnezeu a Ființei Lui și Cuvîntul Lui, arătînd Cuvîntul Lui.

¹⁴⁸ Nu există nici o persoană în lume, Rosella, care... sau, și-și poate să spună că-că noi nu vedem cu noi tocmai Cuvîntul lui Dumnezeu făcut manifest. Tocmai promisiunea din zilele din urmă, tocmai Luminile de seară care urmau să strălucească, noi sîntem popor privilegiat să vedem asta. Și, unde, în înalta lume șlefuită, aceasta este ascuns de ei. Isus a spus către Dumnezeu, Tatăl, El a zis, "Aceasta era plăcerea Ta să o ascunzi de ei. Chiar așa, Tată, Tu ai ascuns aceasta." I-a lăsat, cu înțelepciunea lor...

¹⁴⁹ Voi vedeți, aceasta era înțelepciunea care a pornit mingea să se rostogolească în murdăria păcatului, la început; pentru că Eva a căutat înțelepciune cînd ea a înfîlnit pe Satan, iar Satan i-a dat-o ei, vedeți. Iar înțelepciunea este contrară față de Cuvînt. Nouă nu ni se cere să avem înțelepciune. Nouă ni se cere să avem credință în cea ce a fost deja spus. A Așa că, vedeți? Dar, astăzi, cărturarii Îl cizelează în așa fel, și Îl așează acolo, pun propria lor interpretare la Acesta, întotdeauna au făcut-o. Ei fac același lucru astăzi; aceasta este în aceeași măsură. Acum, poporul, însă...

¹⁵⁰ Sau, oamenii atunci au pierdut aceasta, întocmai cum ei o pierd și o fac astăzi. Același lucru. Ei fac același lucru. Pentru că, ei... Pentru că motivul că ei pierd aceasta, pentru că ei erau prea deștepți ca să creadă aceasta. Vedeți? Acum, mesajul era așa simplu, încît cel deștept era prea deștept să creadă simplitatea mesajului. Oh, Doamne! Dumnezeu a făcut-o așa de simplu, în Adevăr, încît cei înțelepți și intelectuali au omis să o vadă, deoarece aceasta era așa de simplu. Păi, asta este ceea ce face măreția lui Dumnezeu așa de mare; deoarece, fiind cel mai măreț, se poate face pe Sine simplu.

¹⁵¹ Oamenii astăzi, arătînd că ei nu sînt din Dumnezeu, ei sînt mari și încearcă să ajungă mai mari, și se exprimă pe ei înșiși mai măreț, și, "Mare Episcop, Doctor Papă Sfînt," fiecare lucru, făcîndu-se pe ei înșiși ceea ce ei într-adevăr nu sînt. Și Dumnezeu, fiind așa măreț, se aduce pe Sine jos simplu. Simplitatea este măreție.

¹⁵² Noi putem construi un avion cu reacție, noi putem pușca o rachetă la... la... sau să punem o-o-o rachetă în orbită. Și noi putem face toate aceste lucruri, încă, dar noi nu putem construi un fir de iarbă. Ihî. Amin. Cum îi cu asta? Dar în

loc să încercăm să venim înapoi și să vedem ce face iarba aceea, și să acceptăm tocmai pe Dumnezeu care a creat iarba, noi încercăm să construim o rachetă care merge acolo mai repede decât cum poate altcineva să construiască una. Vedeți?

¹⁵³ Noi sîntem așa deștepți și intelectuali, în bisericile noastre, încît noi putem zidi o clădire de un milion de dolari, sau o clădire de zece milioane de dolari, dar, totuși, și încercăm să zidim una mai bună decât Metodistii, sau Bapțiștii zidesc una mai bună decât Prezbiterienii, și Penticostalii au ajuns în concursul de șobolani. Dar treaba este că, aceasta este; noi sîntem, încă, noi sîntem așa deștepți și așa stabiliți pe căile noastre pînă cînd noi ometem să ne umilim ca să ne dăm seama că Dumnezeu este în mica misiune de la colț. Vedeți? Asta-i adevărat. Păi, aceasta este, că noi ne poticnim în simplitate. Ei întotdeauna au făcut aceasta.

¹⁵⁴ Acum, ei, ei erau-ei erau prea deștepți să creadă un astfel de mesaj simplu. Acesta nu era destul de cizelat pentru cercetările lor științifice pe care ei le aveau. Acesta nu era acesta nu era brilliant, mesajul nu era suficient, pentru programul lor educațional pe care ei îl aveau în ziua aceea. Vedeți? Ei au studiat să știe că exista un Dumnezeu, și ei au studiat să știe că El era măreț, și ei au încercat să se zidească pe ei înșiși sus măreț cu EL Cînd, calea în sus este întotdeauna în jos.

¹⁵⁵ Acum, cine știe dacă Polul Nord este Nordul, sau Polul Sud este Nordul; sau Polul Nord este Sudul, Polul Sud Nordul? Care este sus și care este jos? Noi atîrnăm în spațiu. Noi zicem, "Polul Nord este sus." Cum știți voi? Polul Sud ar putea fi Nord. Vedeți, voi nu știți. Așa că să ținem minte, și acest Cuvînt...

¹⁵⁶ A zis, "Atunci cum ai spune tu, Frate Branham, că, 'Sus este jos'?"

¹⁵⁷ Pe baza Cuvîntului lui Isus Cristos! El a zis, "Cel care se umilește pe sine va fi înălțat, dar cel care se înalță pe sine va fi umilit, va fi adus jos." Astfel atunci, de fapt, sus este jos, și jos este sus.

¹⁵⁸ Așa cum bătrînul sfînt a spus în Chicago, că... Un om, un anumit predicator de la o anumită organizație, s-a ridicat sus înaintea unor Penticostali. El avea toate din lucrurile lui intelectuale laolaltă. El a urcat sus acolo și a folosit cuvinte despre care Penticostalii nu au știut nimic, și el a urcat sus acolo, și el a văzut că aceasta nu mergea cu poporul Penticostal. Și el a mers sus, cu pieptul scos în afară, și el era "Sfîntul Doctor *Așa-și-așa*," voi știți, de la o *cutare-cutare* școală mare acolo în Chicago. Și el a privit în jur, și acei Penticostali se uitau unul la altul. Ei nici măcar nu știau despre ce vorbea el; el era așa de educat, așa deștept, brilliant. Ei nu știau.

¹⁵⁹ Acesta era ceva ca un anumit senator, sau un om care tocmai a candidat recent ca președinte și a fost învins. Tuck Coots mi-a spus. Cînd eu am predicat funeralul lui Mama Ford, și spuneam despre înviere, garantarea învierii, "Tot atît de sigur după cum răsare soarele, așa voi învia eu. Tot așa de sigur cum moare iarba Toamna, și frunzele cad de pe pom, aceasta vine iarăși înapoi. Cînd pămîntul se corectează pe sine în jurul orbitei, acesta trebuie să răsară iarăși."

¹⁶⁰ Tuck a zis, "Eu apreciez acel Mesaj, Billy." Fratele Neville și cu mine ședeam împreună în mașină. Și am zis, "Tuck..." El a zis, "Eu apreciez Mesajele tale."

Am zis, "Tuck, eu nu am educație," am zis.

El a zis, "Asta este partea bună despre aceasta."

Înțelegeți?

¹⁶¹ Și, acum, el a zis că el a mers să vadă... Păi, eu presupun că omul mă iartă, eu nu vreau să spun... Adlai Stevenson, voi știți. Și el a zis că el l-a auzit cincisprezece minute. Iar D-ul Stevenson este un vorbitor așa de brilliant, presupus a fi, voi știți, încît Tuck a zis... Eu presupun că el are o educație de colegiu. El a zis că el a șezut acolo și a adormit. Și a zis că el a adormit, ascultînd la el, în cincisprezece minute. Dar a zis, "Cu o educație de colegiu, eu nu am înțeles decât foarte puține cuvinte pe care el le-a zis; ele erau așa de înalt șlefuite." El a zis, "Tu încă nu mai văzut pe mine dormind într-unul din serviciile tale, nu-i așa, Frate Branham?"

¹⁶² Astfel, vedeți, aceasta este simplitatea Acestuia, doar simplu, aceasta este unde stă Dumnezeu.

¹⁶³ Acum, ei erau-ei erau prea deștepți, în ziua aceea, ca să prindă înțelesul felului simplu al lui Dumnezeu de a face lucrurile. Acesta nu era șlefuit pentru ei. Acesta trebuie să fie șlefuit, acesta trebuie să fie foarte cromat, sau ei pierd aceasta. Acum, însă, marele Iehova era ascuns în Cuvîntul Lui. Și El s-a făcut pe Sine cunoscut la oamenii care au crezut în Cuvîntul Lui, prin a-i salva, și aducînd la îndeplinire mesajul simplu. Mesajul simplu a lui Noe, Dumnezeu l-a adus la îndeplinire. Acum observați asta.

¹⁶⁴ Acum, atunci, din nou în ziua lui Moise, observați un alt timp de izbăvire.

¹⁶⁵ Cînd Dumnezeu este cam aproape să facă ceva să izbăvească poporul Lui, Dumnezeu trimite un Mesaj la oameni. Și, Acesta este așa de simplu, după cum noi vom prinde în ruperea acestor Peciți. Acela era scopul meu de a aduce aceasta mai întîi. Că, noi aflăm că ruperea acelor Peciți este așa de simplă, cei înțelepți pierd Aceasta, cu un milion de mile. Vedeți? Eu sper că Dumnezeu mă unge pentru Aceasta. Vedeți? Vedeți? Aceasta doar se duce pe deasupra. Și acesta-i motivul că m-am gîndit că acest Mesaj, în dimineața aceasta, va fi potrivit, să așezăm o temelie, pe simplitatea lui Dumnezeu, vedeți, cum Dumnezeu se ascunde pe Sine în simplitate.

¹⁶⁶ Doar gîndiți-vă, ei pot să rupă atomii și să facă toate celelalte; dar cînd aceasta ajunge să atingă viața, ei nici măcar nu pot spune de unde vine ea. Un simplu firicel de iarbă, și Dumnezeu este ascuns în aceasta. Ei pot să puște o

rachetă la lună, și-și să îndrepte un radar acolo, sau cîte altele, și totuși nu pot să explice viața într-un firicel de iarbă. Asta-i adevărat. Vedeți? Aceasta este deoarece aceasta nu poate fi explicat. Aceasta este așa de simplu, că ei o trec cu vederea.

¹⁶⁷ Acum observați pe Moise, în ziua în care Dumnezeu urma să izbăvească pe copiii lui Israel, conform cu Cuvîntul Lui. El, ce a făcut El? El a ales o familie simplă. Noi nu avem mărturie despre ei. Vedeți, doar "un fiu al lui Levi," este tot ce știm noi. Vedeți? Și astfel noi... și soția lui. Doar un obișnuit, probabil un-un tencuitor de noroi, așa cum lumea ar gândi, acolo afară făcînd cărămidă pentru vrăjmaș. El era doar sclav obișnuit în Israel, dar Dumnezeu a ales familia aceea să nască pe izbăvitor; doar o familie Iudaică obișnuită. El nu a mers și a luat roialitate și celebritate, sau ceva, șau chiar să ia un preot. El a luat o familie, obișnuită simplă. Înțelegeți? Simplitate! Observați ce a făcut El, apoi, El a produs un copil, o simplă ființă umană. El niciodată...

¹⁶⁸ El putea să-El putea să fi ordinar soarele, dacă El ar fi vrut, să-i izbăvească. El putea să fi ordinar vîntul ca să-i izbăvească. El putea să fi ordinar un Înger ca să-i izbăvească. Oh, aleluia! Dumnezeu poate să facă orice vrea El să facă.

"Păi, cum știi tu asta, Frate Branham?"

¹⁶⁹ Dumnezeu nu-și va părăsi programul Lui. Acesta este motivul că noi știm că, în această zi, Acesta trebuie să fie simplu. Înțelegeți? Acum, El întotdeauna lucrează în simplitate. Dar Dumnezeu, la început, putea să fi făcut soarele să predice Evanghelia, sau vînturile să predice Evanghelia, sau un Înger să predice Evanghelia, dar El a ordinar pe oameni pentru scopul acela, și El niciodată nu schimbă aceasta. El niciodată nu a ordinar în... El niciodată nu a ordinar denomițațiuni. El niciodată nu a ordinar grupuri de oameni. El a ordinar oameni să predice Evanghelia; nu mașinării, dispozitive mecanice, sau vreo Ființă Îngerească. Acesta era om!

¹⁷⁰ Și cînd El a adus izbăvire la popor jos acolo, El a trimis o simplă ființă umană, născut dintr-o familie simplă într-o grămadă de sclavi. Oh, Doamne! Ce Dumnezeu este El, desfășurîndu-se pe Sine în simplitate!

¹⁷¹ Acum observați. Și El l-a avut pe el instruit în înțelepciunea lumii, așa ca el să poată da greș, și să arate că nu înțelepciunea este aceea prin care noi vom fi vreodată izbăviți. Aceasta este prin credință că noi sîntem izbăviți. El l-a lăsat să meargă înăuntru și să obțină o astfel de educație încît el putea să învețe pe Egipteni înțelepciune; el era așa de deștept. Dumnezeu era cu familia aceea simplă care nu putea, probabil, poate nici să-și scrie numele. Și Moise a fost luat în cea mai înaltă școlarizare, cu o educație așa de mare, încît el putea să învețe înțelepciunea pe învățatori. El putea să-i învețe pe genii. Da. Și Dumnezeu l-a lăsat să ajungă în felul acela astfel ca El să poată să se expună pe Sine în umilință, să arate că înțelepciunea nu are nimic de a face cu aceasta. Iar Moise a eșuat mizerabil în geniul lui. El l-a lăsat să ajungă în felul acela pentru scopul Lui, astfel ca el să dea greș. Și el a dat greș, și a căzut.

¹⁷² Astfel, să arate, "Nu prin putere, nu prin tărie," dar nu prin înțelepciunea din Egipt, nu prin înțelepciunea din școlile noastre, nu prin puterea seminariilor noastre, dar nu prin numărul organizației noastre, nu prin puterea învățaturii noastre școlare, "ci prin Duhul Meu, zice Dumnezeu." Înțelepciunea lui era dispărută și la capătul ei, cînd el a întîlnit pe Dumnezeu în rugul de foc acolo. El și-a luat jos încălțămîntea și s-a umilit pe sine în umilință, și a uitat totul despre înțelepciunea lui.

¹⁷³ Dumnezeu, aducînd izbăvire, trebuia să-l instruiască în înțelepciune, să-l lase să cadă, să arate că tu nu poți să te rezemi pe propriul tău braț de înțelegere, sau pe înțelegerea altcuiva. L-a lăsat să cadă, să-și arate mîna Lui. Puteți vedea voi aceasta? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Scopul lui Dumnezeu de a face astfel, era să se expună pe Sine în umilință. Și El l-a lăsat pe Moise să devină cel mai înalt, pînă el ar-el ar fi următorul faraon. El era un general puternic. Conform cu istoria, el a biruit, Moise însuși, țările dimprejur. Și atunci cînd el s-a întors spre lucrarea Domnului, cu tot talentul lui, Dumnezeu l-a lăsat să ia o răsturnare cu capul înainte, astfel ca El să-l poată pune acolo în deșert și să bată toată aceea afară din el; și apoi să-i apară, în umilință, și să-l trimită jos cu un toiag în mînă, să izbăvească poporul.

¹⁷⁴ Cînd, el nu putea să facă aceasta printr-o instruire militară, printr-o educație, printr-o educație științifică. Și printr-o forță militară el nu putea să o facă. Și El i-a dat un toiag vechi strîmb din deșert, și El a făcut aceasta cu el. Dumnezeu în umilință, simplitate! Dumnezeu era în toiag și în Moise. Și atît timp cît Moise avea toiagul, atunci Dumnezeu îl avea, deoarece Dumnezeu era în Moise. Sigur.

¹⁷⁵ Observați, "Nu prin putere, nici prin-prin tărie, ci prin Duhul Meu." Ci prin credința simplă!

¹⁷⁶ Moise avea o înțelegere că el urma să fie izbăvitorul, din învățatura mamei lui. Și el s-a instruit pe sine în puterea militară, să facă așa, dar aceasta a dat greș. Vedeți? El avea înțelegerea, el avea educația, dar aceea nu mergea. Astfel el trebuia să uite toată aceasta, și să ajungă la simplul lucru de a lua pe Dumnezeu pe Cuvîntul Lui, și atunci el a izbăvit poporul. Da, domnule.

¹⁷⁷ Dumnezeu izbăvește prin (ce?) credința în Cuvîntul Lui. Întotdeauna era așa. Noi puteam să luăm o privire dacă aveam timp. Noi încă mai avem cam douăzeci și ceva de minute. Noi aveam...

¹⁷⁸ Noi am putea lua o-o privire la Cain și Abel, cum căci-căci Cain a încercat să-i placă lui Dumnezeu prin ceva frumusețe.

¹⁷⁹ Un alt fel, oamenii gîndesc, "Prin-prin mari, adunări îmbrăcate fin, printr-un preot cu-cu... predicatori cu robe, și

coruri cu robe, și toată-arătarea, aceea mulțumește pe Dumnezeu." Puteți voi vedea de unde vine aceasta? Cain a încercat același lucru. Și el și-a zidit un altar, fără îndoială că el l-a făcut frumos.

¹⁸⁰ Iar omul era sincer. El s-a închinat. El se gîndea, "Atît timp cît eu sînt sincer, nu face nici o diferență." Aceasta face o diferență. Tu poți să fii sincer greșit.

¹⁸¹ Observați, el-el a zidit acest altar și el, mai mult, a pus flori și l-a aranjat, și a pus roade frumoase, și s-a gîndit, "Cu siguranță, un Dumnezeu mare, sfînt, curat, frumos, va accepta acea jertfă." Dar, vedeți, el a făcut aceasta cu propria lui înțelepciune, el a făcut aceasta prin propriile lui gînduri.

¹⁸² Și aceea este ceea ce este astăzi. El-el... Ei o fac prin propria lor înțelepciune, prin școlarizarea lor, prin educația lor și etichetele pe care ei le-au învățat.

¹⁸³ "Dar Abel, printr-o descoperire, prin credință, a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai excelentă." Nimic curat privitor la aceasta, atît cît a arătat ea, omenește vorbind. Micuțul animal, și apucîndu-l de gît și înfășurînd o viță în jurul lui, în felul *acesta*, și l-a tras înainte la acest altar. Acolo nu era nimic așa frumos privitor la aceasta. Așezîndu-l pe altar, și despiciînd beregata lui micuță cu o-o piatră ascuțită, încît tot sîngele lui zbură peste tot pe el, iar el behînd, murea. Aceasta era o priveliște oribilă, vedeți, să vezi aceasta. Aceasta era simplu, totuși.

¹⁸⁴ În simplitate el știa că el era născut din sîngele mamei și a tatălui său, născut în sîngele mamei lui, prin sîngele tatălui său; și acesta era sîngele care a cauzat căderea, așa că acesta era sîngele care va lua aceasta înapoi. "Astfel el a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai excelentă, pentru că aceasta i-a fost descoperit lui."

¹⁸⁵ Și unii dintre frați, astăzi, care gîndesc că ei au mîncat mere și pere! Și eu am văzut cel mai radical lucru ziua trecută, în ziar. Ei au zis, "Acum ei au dovedit că acesta nu era un măr ce a mîncat Eva." Că, eu-eu cred că ei pretind că, "Aceasta era o caisă." Astfel, oh, vedeți de unde vine acel duh!

¹⁸⁶ Și ei au zis, că, "Moise nu a traversat de fapt Marea Roșie. Că, aceasta era o-o grămadă de trestii jos acolo, o mare de trestie. Și el a adus pe copiii lui Israel prin marea de trestie. Sus la capătul-mării, acolo este o mare grămadă de trestii acolo sus. Iar Moise a traversat marea, dar aceasta era marea de trestii pe care el a traversat; voi știți, iarbă, înaltă, ca pipirigul și altele, că el a traversat pe acolo." Ce ridicol!

¹⁸⁷ Cînd, "Apa," Biblia a zis, "s-a despărțit de la dreapta la stînga, și Dumnezeu a făcut ca un-un vînt puternic de răsărit să separeze." Vedeți? Vedeți?

¹⁸⁸ Ei, ei vor să încerce să deslușească aceasta în propriul lor fel. Și acesta-i felul în care ei întotdeauna au eșuat, și ei vor continua să eșueze. Voi știți, toate aceste lucruri!

¹⁸⁹ Și Cain era tocmai modelul omului cu mintea firească de astăzi, care este religios pe dinafară. El vrea să facă ceva pe dinafară, dar el este un... El merge la biserică, și-și el va face o mulțime de lucruri pentru- clădire.

Există numai o Biserică, și voi nu aderați la Aceea.

¹⁹⁰ Acestea sînt loje de frății. [În Engleză "lodge" înseamnă, secțiuni locale a unor sindicate organizate în frății – Trans.] Vedeți? Voi aderați la loja Metodistă, loja Baptistă, loja Prezbiteriană, loja Penticostală.

Dar voi sînteți născuți în Biserică. Da, domnule. Vedeți?

¹⁹¹ Acestea toate sînt loje. Ele nu sînt biserici. Ele sînt loje. Și nu există un astfel de lucru ca "biserică" Metodistă, sau "biserică" Penticostală. Nu, nu există un astfel de lucru. Nu, aceea este totul greșit. Vedeți? Ei sînt... Asta-i adevărat. Ele, ele sînt loje la care aderă oamenii.

¹⁹² Dar voi sînteți născuți în Biserica Dumnezeului celui viu, și aceea este Trupul tainic a lui Isus Cristos fiind format.

¹⁹³ Acum, însă, era plăcerea lui Dumnezeu să descopere secretul Lui la Abel, prin credința simplă în sîngele vărsat. Oh, eu doresc să fi avut timp să stăm puțin mai mult asupra acesteia. Vedeți?

¹⁹⁴ Totuși, și Cain, cu toată înțelepciunea lui, omul deștept! "Oh," voi ziceți, "acum, Frate Branham, tu ai spus că el... Tu încerci să-l faci geniu educat?" El era. Era el cel deștept? Urmăriți-i-urmăriți-i neamul. Priviți la copiii lui. Fiecare dintre ei erau savanți, și doctori, și oameni deștepti, fiecare.

¹⁹⁵ Dar, voi urmăriți generația lui Set, ei erau umili, țărani, și fermieri, și așa mai departe, înainte în jos pînă la nimicire.

¹⁹⁶ Dar copiii lui Cain erau cei deștepti, grupul intelectual. Ei chiar, ei pretind, că puteau căli cuprul, și ei fac metale; și constructori. Iar ei erau oameni deștepti.

¹⁹⁷ Cînd-cînd, oamenii aștialaltă locuiau doar în corturi, și își mînau oile, și s-au odihnit pe promisiunile lui Dumnezeu. Vedeți? Vedeți? Vedeți ce era aceasta? Acum urmăriți doar genealogia pe parcurs, și vedeți dacă aceasta nu este corect. Vedeți? Ei s-au odihnit asupra promisiunii lui Dumnezeu.

¹⁹⁸ Aceasta este cum a fost ales Noe, din acel fel de oameni. Aceasta este cum a fost Pavel luat afară din turma lui. Vedeți? Aceasta este cum, John Wesley, Martin Luther, și cîți alții. Aceasta este cum veniți voi să fiți ceea ce sînteți astăzi, vedeți, același lucru, umiliți, să credeți simpla promisiune a lui Dumnezeu.

¹⁹⁹ Acum, observați, aceasta a plăcut lui Dumnezeu să-să identifice. Acum, Dumnezeu întotdeauna va adevăra dacă

acesta este Adevărul sau nu. Înțelegeți? Acum, mulți oameni încearcă să se acționeze pe ei înșiși în ceva de la care Dumnezeu stă departe cu un milion de mile. Asta-i adevărat. Dar când voi vedeți pe Dumnezeu înapoi în jur, ziceți Aceasta este... punctați Aceasta, ziceți, "Asta-i adevărat, Asta-i adevărat, Asta-i adevărat," atunci voi știți că Aceasta este adevărat.

²⁰⁰ Acum, când jertfele erau pe altar, Dumnezeu i-a refuzat concepția lui intelectuală despre Dumnezeu. Dar când El l-a văzut pe Abel, prin simpla credință de a crede că aceasta nu era mere sau roadele cîmpului, ci acesta era sînge; prin credință el a crezut aceasta, printr-o descoperire de la Dumnezeu. Dumnezeu a adevărit pe Adam prin acceptarea jertfei lui. Vedeți?

²⁰¹ Acolo este unde noi ne gîndim despre rugăciunea pentru bolnavi, și orice altceva. Isus a zis, "Dacă voi rămîneți în Mine, și Cuvîntul Meu în voi, doar cereți ceea ce voi vreți și aceasta vi se va face."

²⁰² Acum așa cum noi venim drept înainte în jos, repede acum, noi sîntem cu douăzeci de minute mai mult.

²⁰³ Observați, ziua lui Ilie, Dumnezeu a ales să se ascundă pe Sine într-o persoană simplă. Acum doar gîndiți-vă la aceasta. Aceasta era alegerea Lui. Țineți minte, că ei aveau rabini, preoți. Ei aveau oameni mari în zilele acelea. Chiar Împăratul Ahab, însuși, era un Iudeu. Ei aveau oameni mari în țară, în ziua aceea. Dar Dumnezeu s-a ascuns pe Sine într-un om simplu; nu un savant; nu, nu un om renumit al lumii, ceva mare geniu militar sau ceva; nu, nu un nume mare. Noi nici măcar nu știm cine erau tata și mama lui. Noi nu știm nimic despre genealogia lui. Doar un simplu bătrîn fermier pe undeva, care a fost crescut pentru scopul de a fi un profet. Dumnezeu l-a avut să trăiască singur în pustie. Singurul lucru pe care noi îl știm, el a răsărit drept afară de niciunde, a mers drept înăuntru și a condamnat întregul sistem ecleziastic. Doamne!

²⁰⁴ Și voi știți ce gîndeau ei despre el? "De la ce școală a venit el?" Vedeți? "Cu ce denominațiune este el? Este el cu Fariseii, Saducheii," sau ce altceva aveau ei? El nu a aparținut de nici una din ele, ci el a condamnat întregul lucru. Vedeți? Dumnezeu a ales să facă asta.

²⁰⁵ Dar, un om simplu, fără educație. Noi nu avem nici un loc unde a mers el vreodată la școală. Noi nu avem nimic despre el. Doar un om simplu, dar lui Dumnezeu i-a plăcut să se ascundă în acea persoană simplă. Dumnezeu, în urmă acolo, cu acest om simplu, s-a ascuns într-o ființă umană. Puteți voi pricepe asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²⁰⁶ Dumnezeu ascunzîndu-se într-un "capricios analfabet," pentru lume. Pentru că, voi știți, ei-ei l-au acuzat de fiecare lucru, chiar de a fi un "vrăjitor," pe Ilie. Toți profeții sînt acuzați, de asta, vedeți.

²⁰⁷ Astfel, Isus a fost acuzat de a fi unel, vedeți voi, "Beelzebub; a fi nebun." A zis, "Păi, Tu ești nebun. Da, noi știm că Tu ai un drac. Tu ești-Tu ești deviat la capul Tău." Vedeți?

²⁰⁸ Aceasta este unde El le-a spus, "Cînd Acesta vine în zilele din urmă, că ei hul-... aceea va fi hulă, să facă așa." El i-a iertat, dar aceasta nu va fi iertat în aceste zile din urmă. Pentru aceasta va trebui să se plătească, cu separare Eternă, "Niciodată să nu fie iertat, în lumea aceasta sau lumea care vine."

²⁰⁹ Dar Ilie a fost considerat un om nebun. Vă puteți imagina să stea sus la... Femeile își tăiau toate părul ca în zilele moderne, eu presupun, și se vopseau ca Izabela, prima doamnă a țării. Și-și predicatorii toți s-au făcut lumești și toate celelalte. Și atunci ce a luat loc? Atunci aici vine afară bătrînul Ilie, condemnînd întregul lucru, totul de la Izabela în jos.

²¹⁰ "Păi," se gîndeau, "noi nu trebuie să ascultăm de tine! Noi avem pastori."

²¹¹ Sigur, ei nu trebuiau să asculte, dar el era pastorul lor oricum. El era pastorul lui Izabela. Ea nu a vrut aceasta. Ea putea să aibe un fel diferit. Dar, dar, trimis de Dumnezeu, era el. Înțelegeți? El era pastorul trimis de Dumnezeu pentru ea. Ea l-a urît, dar el era pastor tot la fel. Observați.

²¹² Iar Ilie s-a umilit pe sine și a stat cu ceea ce a spus Dumnezeu, în așa fel, încît aceasta i-a plăcut lui Dumnezeu să ia același Duh de la Ilie și să promită să-L împingă de trei ori jos pe drum de acolo. Vedeți? Amin. Și El a făcut-o. Amin. Sigur, El a făcut. Sigur. El a promis aceasta, că Acesta va veni. Și Acesta a venit asupra lui Elisei, urmașul lui; apoi a venit peste Ioan Botezătorul; și conform cu Maleahi 4, Acesta trebuie să fie aici din nou în ziua din urmă. Înțelegeți?

²¹³ Dumnezeu a iubit acel Duh care era asupra acelui om al pădurii, simplu needucat de acolo din spate de pe undeva în păduri. Și, astfel, Acesta era așa supus Cuvîntului Său, încît El putea zice, "Ilie, fă *asta*," și Ilie făcea aceasta. Și Dumnezeu s-a ascuns pe Sine acolo înăuntru, în așa simplitate!

²¹⁴ Ei toți i-au spus, "Acel bătrîn capricios, să nu aveți nimic de a face cu el," și așa mai departe.

²¹⁵ Dar într-o zi, cînd el-el a ajuns bătrîn, și capul lui chel, și a lui-și a lui perciuni atîrnînd în jos, cărunți, și părul puțin care-l avea atîrnînd peste umerii lui; micuțele brațe bătrîne slabe, și carnea pleoștită pe ele în felul acesta; a venit pășind în jos pe acel drum către Samaria, și ochii aceia privind în sus către cer, cu un toiag strîmb în mîna lui. El nu era prea mult la ce să te uiți, dar el avea "AȘA VORBEȘTE DOMNUL" pentru ziua aceea. El nu s-a bîlbîit cu Aceasta. El nu a gîngăvit. El nu a zis, "Acum, *mare* Ahab." El a pășit sus și a zis, "Nici măcar roua nu va cădea din cer pînă cînd eu nu chem după ea." Aleluia! Vedeți? Dumnezeu a onorat simplitatea lui.

²¹⁶ Acum, vedeți voi, în timp ce acesta era în felul simplu, și fiecare-fiecare împotriva lui, fiecare era la beregata lui.

Toată asociația lucrătorilor, toate celelalte, erau la beregata lui, astai adevărat, încercînd să scape de el, și toate celelalte. Dar, în acea simplitate, totuși ei nu au avut nici măcar o cooperare cu campaniile lui și ce altceva avea el. Fiecare credea că el era un capricios. Dumnezeu se ascundea pe Sine.

²¹⁷ Dar cînd a venit timpul ca acea sămînță să devină coaptă, care a fost plantată, Dumnezeu s-a manifestat pe Sine prin a trimite Foc din Cer și aprinzînd jertfa. Dumnezeu ascunzînduse în simplitate, și apoi descoperindu-se pe Sine din nou. Vedeți? Sigur. I-a plăcut lui Dumnezeu să facă așa. El întotdeauna a făcut-o în așa fel. Da, domnule. Acum, noi aflăm că El-El a promis aceste lucruri.

²¹⁸ Necazul este, astăzi, cu așa mulți dintre noi oamenii, noi vrem să devenim așa, voi știți, așa înclinați spre educație, pe seminarii, și denominaționali, încît Dumnezeu nu ne poate folosi. Dumnezeu poate să-i dea unui om o pornire să facă ceva, și să-i dea o slujbă; primul lucru pe care-l știți, că el se va duce să servească la ceea ce zic alții, și, primul lucru pe care-l știți, el va fi tot înfășurat într-o mare grămadă de lucruri. Și atunci Dumnezeu doar își ia mîinile Lui de pe el, și-l lasă în pace. Vedeți? Vedeți?

²¹⁹ Atunci El va încerca să-și găsească Lui un alt om, cineva care va face aceasta. Vedeți? El trebuie să găsească ceva care va-lua Cuvîntul Lui, va-lua descoperirea Divină și nu se va mișca cu Ea, va sta drept acolo pe acel Cuvînt. Acela este felul în care El-El o face. El întotdeauna a făcut-o în felul acela.

²²⁰ Astfel cînd omul ajunge așa educat și deștept, că, el încearcă să pună propria lui interpretare. Păi, așa cum ei zic, "Botezul Duhului Sfînt," vor zice ei, "oh, aceea era pentru o altă zi." Dar, dacă ei nu, păi, "Acesta nu era pentru o altă zi, dar, eu vă voi spune, El nu vine chiar cum a venit El în Ziua Cincizecimii. Noi primim Duhul Sfînt cînd noi credem." Și-și tot felul de lucruri ca acestea, voi vedeți. Și vorbiți despre botezul în Numele lui Isus Cristos, ei... unde Biblia învață aceasta în felul acesta; păi, voi ziceți, "Păi, dar, seminarul zice! Și Așa-și-așa zice!" Acea este compromitere. Vedeți? Dumnezeu nu poate folosi o persoană ca aceea. Vedeți?

²²¹ El poate să lase un om să fie bătut pe tot cuprinsul țării în felul acesta, și omul aruncat afară și de rîs, și să fie batjocorit, și toate celelalte în felul acesta. Dar cînd vine adevărata expunere, Dumnezeu se ridică și se adeverește pe Sine în aceeași simplitate.

²²² Se ridică drept în sus, ca floarea. Sămînța, arată de parcă s-a terminat cu ea, ea moare și cade în pămînt. Dezgropați sămînța micuță, și ea este putredă, și arată ca o mizerie. Dar afară de acolo izbucnește viața să reproducă o altă floare din nou.

²²³ Dumnezeu în simplitate. El face același lucru. Calea în sus este jos, totdeauna. Umiliți-vă. Nu ziceți niciodată, "Păi, eu am *asta* și *aceea*." Tu nu ai nimic. Doar-doar amintește-ți, dacă tu ai harul lui Dumnezeu, fii doar mulțumit de acesta, și fii umilit pentru aceasta. Vezi, doar continuă să te umilești.

²²⁴ Acum eu va trebui să mă grăbesc, deoarece ceasul este... Eu nu vreau să vă țin prea mult, deoarece eu nu vreau să vă obosesc, vedeți. Noi încă avem un timp îndelungat prin această săptămînă.

²²⁵ Acum, și acum noi aflăm că oamenii devin așa deștepți și educați.

²²⁶ Acum eu vreau să vă arăt altul. Ceilalți se duc așa departe de partea cealaltă, că ei devin fanatici, încercînd să fie religioși. Acum, noi știm că noi avem acel grup. Vedeți? Ei se duc de partea cealaltă.

²²⁷ Acea este unde eu difer cu grupul de frați care s-au retras de aici nu cu mult timp în urmă de la-calea Luminii. Ei, ei doar nu au putut să vadă fenomenul fiind făcut numai dacă ei și-au făcut un grup, astfel ei s-au adunat sus în Canada și-și au făcut un grup de oameni care ei urmau să-i trimită afară și să facă apostoli și profeți unul din celălalt, și alte lucruri. Și acesta a eșuat. Vedeți? Și aceasta întotdeauna va eșua. Vedeți? Ei au devenit... Ei simt că din cauză că ei sînt... că ei nu... Ei așa condamnă celelalte lucruri, și-și lucrurile, încît ei se duc direct pe partea cealaltă. Vedeți?

²²⁸ Există o parte care este mult intelectual, rece și indiferentă, ei neagă totul de acolo. Și ceilalți ajung pe partea cealaltă, pe partea cealaltă cu un grup radical al unei emoții, și neagă Cuvîntul.

²²⁹ Dar adevărata Biserică reală stă drept în mijlocul drumului. Acum, dacă voi observați, aceasta are-aceasta are-aceasta are cunoștința Bibliei despre ce a spus Dumnezeu, și ea este-ea este suficient de spirituală să fie caldă în inima ei, și acesta este doar drumul. Isaia a spus că va fi în felul acela. El a zis, "Acolo va fi un drum..."

²³⁰ Și binecuvîntații, sfinții, prieteni scumpi din biserica Nazarineană, o micuță mișcare puternică pe care Dumnezeu a pornit-o, dar ce au obținut ei? Cînd Dumnezeu a început să vorbească în limbi în biserică, ei erau așa religioși și de la sine formali, încît ei au numit aceasta "Diavolul." Și voi vedeți ce li s-a întîmplat? Vedeți? Vedeți? Ei, ei, "Mai sfînt decît ești tu." Și-și astfel noi aflăm că toate acele lucruri merg la sămînță și mor drept afară. Vedeți? Și o altă parte.

²³¹ Acum, o parte devine un fanatic. Cealaltă parte devine rece și formală.

Acum, Isaia a zis, "Acolo va fi un drum..."

²³² Și Nazarinienii, și mulți dintre vechiul popor al sfințeniei, obișnuiau să zică, "Binecuvîntatul drum vechi! Slavă lui Dumnezeu! Noi umblăm în sus pe vechiul drum!" Da, amintîți-vă, aceea nu era exact ceea ce el a zis.

²³³ El a zis, "Acolo va fi un drum, și," și este o conjuncție, "și o cale." Și acesta nu va fi numit drumul sfințeniei, ci "Calea sfințeniei."

²³⁴ Acum, un drum al sfințeniei, oamenii încearcă să se facă pe ei înșiși sfinți. Și cînd voi o faceți, aceasta este

întocmai cum am spus înainte, aceasta este ca un... Aceasta ar fi ca un uliu șorecar care încearcă să pună pene de porumbel în el, să facă un porumbel din acesta, când natura lui este totuși un uliu șorecar. Vedeți? El, acesta este... Aceasta ar fi ca o cioară care încearcă să pună penele unui-unui porumbel înăuntru, sau un păun, și să spună, "Voi vedeți, eu sînt o pasăre frumoasă." Vedeți, aceasta este ceva fabricat.

²³⁵ Dar un păun nu trebuie să se îngrijoreze dacă el o să aibe pene de păun sau nu. Porumbelul nu trebuie să se îngrijoreze dacă el o să aibe pene de porumbel sau nu. Atît timp cît natura lui este un porumbel, el va avea pene de porumbel.

²³⁶ Și, vedeți, oamenii cu sfințenia [se referă la un cult numit Holiness Church care înseamnă biserica sfințeniei – Trans.] încep să spună, "Femeile trebuie să poarte păr lung și mînci lungi, și-și toate aceste lucruri, și fuste lungi, și nu poartă ceva verighete de căsătorie sau bijuterii de nici un fel." Vedeți, aceasta a devenit o sfințenie de neprihănire proprie. Vedeți? Vedeți? Aceea-aceea este-aceea este sfințenie fabricată. Dar Biserica adevărată a viului Dumnezeu este... Și priviți cei s-a întîmplat la denominațiune. Acum ele toate au părul tăiat, ca Penticostalii, și-și așa mai departe. Și-și ei toți, aproape, poartă inele și așa mai departe. Priviți la Penticostali, cu ani în urmă, cum au pisat ei asupra acesteia, vedeți, și, "Noi, biserica! Noi, biserica!"

²³⁷ Biserica este Trupul lui Cristos. Acesta este un individual, printre alți individuali, care este născut în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta vine dinăuntru în afară. Aceasta este trăit automat.

²³⁸ Voi nu-i cereți unei oi să producă lînă... sau, să fabrice lînă, eu vreau să spun. Oaia nu trebuie să fabrice lînă. Ea zice, "Acum, stăpînul meu vrea ca eu să am ceva lînă în anul acesta. Eu trebuie să mă pun la lucru." Nu, singurul lucru pe care ea trebuie să-l facă este doar să rămînă o oaie. Aceasta-i adevărat. Lîna actual-ma tic va... Aceasta va crește. Aceasta va crește. Ea o va produce deoarece...

²³⁹ Iar nouă nu ni se cere să fabricăm roade. Noi sîntem presupuși de a produce roade, vedeți, rodim roade. Înțelegeți? Noi se presupune să aducem roade. Și atît timp cît tu ești un pom fructifer al lui Dumnezeu, cu Cuvîntul lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu se va adevăra pe Sine. Acesta va aduce rod atît timp cît Cuvîntul este acolo. Isus a zis, "Dacă voi rămîneți în Mine, și Cuvîntul Meu în voi, cereți ce vreți și aceasta se va face." Vedeți? Voi nu fabricați aceasta. Voi nu vă prelucrați sus la aceasta. Aceasta este doar de fapt acolo, și merge înainte și înainte.

²⁴⁰ Acum să mergem, doar să ne grăbim acum, cu numai cîteva minute rămase, și apoi noi vom încheia.

²⁴¹ Acum, acum, alții se duc așa departe ca să fie fanatici. Acum, ei se duc de partea cealaltă. Și ei gîndesc, că deoarece ei sar în sus și-n jos, sau obțin vreun fel de senzație sau emoție, vorbesc în limbi, sau-sau-sau dă o prorocie care se întîmplă să fie corectă, sau ceva de felul acesta, ei cred că Asta este, căci-căci ei îl au pe Acesta. Dar, acesta nu este.

²⁴² Isus a zis, "Mulți vor veni la Mine în ziua aceea, și ei zic, 'Doamne, nu am prorocit eu în Numele Tău? În Numele Tău am făcut multe lucrări, și am scos draci?'" El a zis, "Depărtați-vă, Eu niciodată nu v-am cunoscut." Vedeți? Aceea nu este asta. Aceea nu este asta, prietene.

²⁴³ Acela este motivul... Și, limbile, dovada? Eu cred în vorbirea în limbi, dar eu nu iau aceasta de a fi singura dovadă a Duhului Sfînt. Nu, domnule. Roada Duhului este dovada. Vedeți? Da. Acum, voi vedeți, acesta este motivul că eu am diferență cu mișcarea fraților Penticostali, în felul acela, în care ei zic, "Dacă un om vorbește în limbi, el are Duhul Sfînt." Eu difer. Acela nu este un semn că el are Duhul Sfînt. Vedeți?

²⁴⁴ Eu am auzit draci vorbind în limbi tot așa de repede cum puteau ei, au băut sînge dintr-un craniu uman, și au chemat după Diavolul.

²⁴⁵ Eu am văzut Indieni să ia șerpi și să-i încolăcească în jurul lor, în-în-în ploaie dansînd acolo în Arizona; își țineau mîinile în sus în felul *acesta*, și alergau în jur. Vraciul a ieșit afară, sfirtecîndu-se. Și au așezat un creion jos, și acesta a scris în limbi necunoscute, și a dat interpretarea la acesta. Vedeți?

Așa că, să nu, să nu-mi spuneți mie asta. Eu sînt prea în vîrstă pentru asta. Vedeți?

²⁴⁶ Astfel-roada Duhului este... Isus a zis, "După roadele lor," nu limbi sau emoții, "ci după roadele lor îi veți cunoaște." Vedeți? Astfel aceea este roada Duhului. Acesta este Dumnezeu desfășurîndu-se pe Sine în umilință, blîndețe, și în fiecare zi același. Este ceva privitor la aceasta, un om care stă drept cu Cuvîntul. De fiecare dată cînd el vede Cuvîntul, el Îl punctează cu un "amin," indiferent de ceea ce spun ceilalți oameni. Că, el Îl crede, voi vedeți. În regulă. Vedeți?

²⁴⁷ Dar noi mergem destul de departe, atunci, să ne odihnim asupra unui fanaticism, și Satan intră printre oameni. Aceea este treaba lui Satan. Și el este un bun afacerist. Și el ajunge printre oameni, și-i face să creadă că ei îl au pe Acesta doar pentru că ei pot sări în sus și-n jos. Și apoi să urăști pe vecinul tău? Nu. Vedeți? ... să-să zici lucruri, și să vorbești în limbi doar minunat, și lucruri ca acestea.

²⁴⁸ Și, amintiți-vă, că voi puteți vorbi în limbi veritabile ale Duhului Sfînt și totuși să nu aveți Duhul Sfînt. Biblia a spus așa. "Chiar dacă eu vorbesc în limbi omenești și Îngerești, și nu am dragoste, aceasta nu-mi ajută la nimic. A Eu am devenit o alamă sunătoare, și un țîmbal zîngănit." Întîi Corinteni 13. Vedeți? Astfel voi nu... Aceea nu o face, vedeți.

²⁴⁹ Metodistul zice, "Cînd noi am strigat, noi L-am avut," dar ei nu l-au avut. Nazarineanul zice, "Cînd ei au trăit

sfinți, ei Lau avut," dar ei nu l-au avut. Penticostalul zice, "Noi vorbim în limbi; noi Îl avem," dar ei nu l-au avut. Vedeți? Vedeți?

²⁵⁰ Dumnezeu, desfășurându-se pe Sine, nu în senzații. Nu, aceea... Senzațiile, totuși, sînt cu Acesta. Voi vedeți locul? Acesta doar Îl face așa umilit încît oricine poate să-L vadă, dacă tu-dacă tu nu încerci să pui, să injectezi propria ta minte la Acesta, vezi, și propriile tale gînduri. Acesta este Dumnezeu.

²⁵¹ Acum, și apoi ei devin o grămadă de fanatici. Apoi, *aici* sînt cei reci formali de partea asta; *aici* sînt fanaticii pe partea cealaltă; și *aici* merge Mireasa drept prin toată aceasta, chemînd din ambele părți. Asta-i adevărat. Dumnezeu adevărînd Aceasta așa cum El merge înainte, Cuvîntul Lui.

²⁵² Acum, oh, eu trebuie să sar peste unele din acestea deoarece eu am prea mult aici. Și eu-eu am... Timpul meu s-a terminat. Eu mă voi grăbi tot atît de repede cît pot acum.

²⁵³ Din Eden, din Eden aceasta a venit, a fost-a fost profețit că acolo venea un Mesia; tot drumul de la Eden.

²⁵⁴ Acum eu am să sar peste cîteva din Scripturile mele ce le am scrise aici jos, și notițe, doar să sfîrșesc Mesajul, la timp, dacă eu pot. Dumnezeu ascunzîndu-se în umilință. Acum, eu voi vorbi repede, dar, totuși, eu-eu vreau ca voi să prindeți aceasta. Vedeți?

²⁵⁵ De la Eden, a fost profețit că acolo va veni un Mesia. Aceasta a fost spus dinainte că ce fel de persoană va fi El. Noi am putea zăbovi multă vreme. Voi cunoașteți Biblia, ce va fi El, ce fel de persoană va fi El. Moise a zis, "Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet, ca mine." Ei știau că acel Mesia urma să fie un profet, felul de slujbă pe care El l-ar avea cu El. Toți profeții au vorbit despre ceea ce El va face. Ei au vorbit despre aceasta în simboluri. Și aceasta a trecut drept pe deasupra capetelor lor, și drept sub restul dintre ei. Vedeți? Vedeți? A mers sub unul, și pe deasupra celuilalt. Vedeți?

²⁵⁶ Pe la vremea în care El a sosit pe scena timpului, oamenii la care El a fost trimis aveau propria lor interpretare despre ceea ce El urma să fie, în propria lor interpretare imaginară.

²⁵⁷ Biblia nu s-a schimbat niciodată. Biblia este întotdeauna aceeași. Acela este motivul că eu zic, "Scriptura a zis, și eu stau cu Aceasta, 'Biblia este fără interpretare particulară.'"

²⁵⁸ Astfel, Metodiștilor, Bapțiștilor, Penticostalilor, nu încercați să puneți interpretarea voastră la Aceasta, să ziceți, "Aceasta nu înseamnă Aceasta. Aceasta înseamnă *asta*."

²⁵⁹ Aceasta înseamnă tocmai ceea ce Ea zice, întocmai exact. Cineva a zis, "Cum poate aceasta?" Eu nu știu cum. Acela nu sînt eu să spun asta. Acesta este Dumnezeu să îngrijească de aceea. El este Acela Care a spus aceasta, nu eu, vedeți, și El va purta de grijă de a Lui Propriu.

²⁶⁰ Dar acum, dar, acest Mesia a fost profețit. Profeții au spus întocmai exact cum va veni El, ce va face El cînd El vine. Dar, propria lor interpretare particulară despre aceasta, printre oameni! Și cînd El a venit, El a fost într-un fel așa de simplu, în simplitate, încît întregul grup al bisericii s-a poticnit de aceasta. Este asta adevărat? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Acolo, acei oameni care au fost învățați...

²⁶¹ Un om nu putea fi un învățător, un preot, pînă cînd el nu era născut într-o anumită linie, după Levi. Și, doar gîndiți-vă, stră-stră-stră-stră-stră-stră-străbunicul lui era un preot, stînd drept în acel Cuvînt, în templu, ziua și noaptea.

²⁶² Ca preotul Catolic sau lucrătorul care este o-o slujbă transmisă, din generație, la anumite biserici, și așa mai departe, "Stră-stră-străbunicul meu era un episcop Metodist. Bunicul meu era un episcop, și așa mai departe." Vedeți?

²⁶³ Aceasta tot, a trăit chiar în Cuvînt, dar ei și-au format propriul lor fel din acesta. Și copiii lor au acceptat aceasta în așa fel cum i-au învățat părinții. Pînă cînd, părinții au învățat aceasta deviat de la calea adevărată, și ei au făcut o astfel de organizație din ea, încît, cînd Duhul a încercat să prezinte Adevărul, ei nu l-au putut primi.

²⁶⁴ Și acela este același lucru astăzi. Eu nu vreau să fiu dur, dar aceasta este adevărat. Acesta este același lucru astăzi. Ei îl !ac așa-așa complicat, și-și în alt fel. Ei învață a lor... Întocmai cum s-a spus, "Dumnezeu nu are ceva nepoți." Voi știți asta? Dumnezeu are fii, și El are fiice, dar nu nepoți și nepoate. Fiecare Aom trebuie să plătească același preț și să vină pe aceeași cale. Întocmai cum a făcut tatăl tău, așa trebuie și tu.

²⁶⁵ Acum, astfel, El era așa de simplu. Cînd acest Mesia... Pentru patru mii de ani, fiecare profet a vorbit despre El; David a cîntat despre El, și toți în jos pe parcurs. Și cînd El a venit, oamenii își aveau propriile lor idei acumulate, ce trebuie El să facă, cum urma El să facă. Cum era totul explicat, desenat pe grafice și fiecare lucru, încît, cînd El a venit în acel fel real simplu, aceasta doar-aceasta doar le-a ruinat teologia lor. Vedeți, ei nu au știut aceasta.

²⁶⁶ El a venit în acord cu Cuvîntul. Acum, voi credeți că Dumnezeu a vorbit prin profeți, că acel Mesia va veni într-un anumit fel? Este destul de rău că noi nu avem cam o altă oră ca noi să putem merge prin aceea și să explicăm cum era aceasta. Vedeți? Noi toți știm cum era, deși, cei mai mulți dintre noi. Cum a zis Dumnezeu că va veni El, și cum că, "Tu, Betleeme din Iudea, nu ești cea mai neînsemnată dintre..." Și totul în jos pe acolo, și cum va face El, și ce va face El. Înțelegeți?

²⁶⁷ Și, totuși, El era așa de simplu! Încît, acei mari cărturari au avut aceasta așa de amestecat, încît ei au pierdut-o. Dar, voi știți că Isus nu a venit contrar cu Cuvîntul. El a venit în acord cu Cuvîntul, dar contrar cu interpretarea lor. Înțelegeți? El a învățat lucruri care erau împotriva instruirii lor ecleziastice despre El.

²⁶⁸ Acum, ei au zis, acum, de exemplu, "Cînd vine Mesia, cu certitudine, El va veni sus la templu și va zice, 'Caiafa,' sau oricare este marele preot, 'Eu am ajuns.' El va veni cu un salut de zece milioane de Îngeri. Dumnezeu va zice, 'În regulă, băieți, jos acolo, voi sînteți într-adevăr o-o biserică puternică. Voi sînteți poporul Meu. Eu am să întorc manivela aici și să las jos coridoarele Cerului. Eu vă trimit pe Mesia, în dimineața aceasta. Eu voi lăsa să aterizeze drept acolo afară în curte, și tot poporul să meargă în jur.' Zice, 'Doctor *Așa-și-așa*, tu și Doctor *Așa-și-așa*, voi toți puteți sta în frunte, să-L salutați primii, vedeți voi.'"

²⁶⁹ Acum aceasta-i probabil ceva cum ei se gîndesc astăzi. Acum, eu știu că este puțin... Aceasta sună puțin nechibzuit. Dar eu nu... Eu încerc să fac o remarcă.

²⁷⁰ "Și-și, acolo, acesta este felul în care urmează să fie. Și dacă acesta nu vine în felul acela, aceasta nu este corect; acesta este un anticrist. Vedeți? Dacă acesta nu vine tocmai în felul acela, acesta este un anticrist, voi vedeți, așa că aceasta nu va fi. Și astfel, atunci, acolo va fi un... Atunci, următorul lucru care vine jos, va fi cam un salut de zece milioane de Îngeri, cu orchestrele lor. Și ei vor ateriza acolo afară în curte, unde a zidit Solomon templul, și, oh, totul în sus și-n jos pe aici, acest loc sfînt unde au murit sfinți și înțelepți, și așa mai departe!"

²⁷¹ "Da," Isus a zis, "voi fățarnicilor! Voi fii ai Diavolului!" A zis, "Voi împodobiți mormintele profeților, iar părinții voștri iau pus acolo." Asta-i adevărat. Asta-i adevărat. Vedeți? "Cîți oameni neprihăniți și profeți au fost trimiși la voi, și totuși voi i-ați ucis pe fiecare din ei!" Vedeți? Dar ce va numi El "neprihănit" atunci? Ceea ce ei numesc, "fanatici și capricioși." Da.

Acolo, ei credeau că acesta va veni în felul acela.

²⁷² Dar, cînd, El a venit într-un grajd, născut din o-o fecioară, cu doar un tîmplar obișnuit ca un tată susținător, și o-o fată, micuță necunoscută. Vedeți, nu fiica marelui preot, sau ce altceva. El-El vine ca... dintr-o micuță doamnă care a locuit jos în-in micuțul, vechiul ținut rău numit Nazaret. Și doar un văduv simplu; nevasta lui era moartă. El avea ceva copii; Iosif. Și-și ea era logodită. Și atunci El a venit cu un nume negru, de la început. Ei au zis că El a fost născut ilegal. Oh, Doamne!

²⁷³ Asta le-a lovit lustrul lor prea tare. Vedeți? Etica lor educațională nu putea să înghită asta. Interpretarea lor despre Scripturi nu cunoștea nimic despre asta, dar totuși aceasta era AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Oh, Doamne!

²⁷⁴ Mă cutremură, să gîndesc aceasta, și să văd că același lucru se întîmplă din nou. Dumnezeu nu se poate schimba.

²⁷⁵ Este deja doisprezece. Vreți voi doar... Să mă opresc, sau doar... [Adunarea zice, "Nu. Mergi înainte." – Ed.] Vă mulțumesc. Doar ședeți liniștiți doar un picuț, vedeți. ["Continuă drept înainte."] Acum, aceasta este, eu pun temelie aici pentru un Mesaj care vine, vedeți. Și eu voi încerca să vă las afară repede, poate în următoarele zece sau cincisprezece minute, dacă noi putem. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

²⁷⁶ Observați, acum, aceasta este așa de simplu, încît aceasta-aceasta- aceasta doar a omis semnul, pentru ei. Dar aceasta a lovit semnul lui Dumnezeu. Vedeți, aceasta a lovit Cuvîntul. El a venit exact întocmai în felul în care El a zis. Dar, ei, interpretarea lor despre aceasta era greșită. Interpretarea despre izbăvitorul în timpul lui Moise era greșită. Interpretarea în timpul lui Noe era greșită, vedeți, însă Dumnezeu vine conform cu Cuvîntul Lui.

²⁷⁷ Și apoi a venit Isus, și El-și El a învățat lucruri care erau contrar. "Dacă Tu ești Mesia, fă *cutare-și-cutare*," vedeți voi. "Dacă Tu ești, coboară de pe cruce și arată-ne aceasta acum." Vedeți? Dar Dumnezeu nu se dă în spectacol pentru oameni. Dumnezeu face doar lucrurile care-i place și sînt drepte.

²⁷⁸ Ei se gîndeau că Unul ca acesta cu certitudine va trebui să vină cu un mare salut al Îngerilor. Dar El a venit printr-un grajd. Și, pentru propriile lor etici șlefuite, aceasta era ridicol pentru o ființă umană obișnuită să gîndească că Atotputernicul Dumnezeu, marele Iehova puternic, Care a posedat pămîntul și a creat întregul lucru, nu putea să aranjeze un loc pentru Propriul Lui Copil să fie născut, mai bun decît ceva grajd de vaci peste o grămadă de balebă. Cum putea acolo... Vedeți?

²⁷⁹ Ce era aceasta? Dumnezeu în simplitate. Acea este ceea ce L-a făcut așa măreț. Vedeți, etica de educație nu poate să se micșoreze pe ea însăși în felul acesta; vedeți, ea nu poate să suporte asta. Dar Dumnezeu este așa de mare încît El s-a adus pe Sine jos la aceea, nici măcar o haină să îmbrace pe Propriul Lui Copil. Gîndiți-vă la asta! Și lumea... Acolo nu era loc în han. Iar El a mers într-un grajd de vaci, o micuță-o micuță margine, ca o-o grotă micuță, înapoi în marginea unui deal. Și acolo pe patul de paie a venit Fiul lui Dumnezeu. Oh, aceea era cu totul diferit de la a întîlni sus acolo...

²⁸⁰ Iar mama Lui urma să fie mamă. Ea a fost găsită de a fi mamă, oh, cu lunile înainte ca ei să fi fost măcar logodiți ca să fie căsătoriți... sau chiar căsătoriți. Înțelegeți? Ea urma să fie mamă. Și oamenii au văzut aceasta, și ei știau că aceasta era în felul acesta. Și, Maria, în inima ei, ea știa ce se petrecea.

²⁸¹ Iar Iosif nu înțelegea. Dar Îngerul Domnului a venit la el noaptea, zicînd, "Iosif, tu ești un fiu al lui David. Nu-ți fie teamă să iei la tine pe Maria nevasta ta, căci aceea nu este nimic rău, ci aceea este de la Duhul Sfînt." Acea a stabilit-o. Omul, Iosif, cu o așa legătură cu Dumnezeu, încît Dumnezeu putea să-i vorbească.

²⁸² Însă astăzi noi avem jachetele noastre ecleziastice așa strînse în jurul nostru încît nimic nu ne poate vorbi, în afară de grupul ecleziastic la care noi aparținem. Eu nu vreau să devin aspru sau radical, A așa că eu voi lăsa aceasta în pace chiar acolo. Observați. Însă voi înțelegeți ce vreau eu să spun. Observați.

²⁸³ Un grajd era ridicol, pentru ei, cei șlefuiți. Noi nici măcar nu avem nici o mărturie unde a participat El vreodată la o zi de școală; și totuși, la vârsta de doisprezece ani, un băiat simplu a uluit pe preoți în templu, prin învățătura Lui. Oh, Doamne! Ce era aceasta? Dumnezeu ascunzându-Se... ? ... Eu mă simt destul de religios chiar acum. Dumnezeu ascunzându-Se într-un grajd. Dumnezeu ascunzându-Se într-un Copil mic. Vedeți? Priviți, aceasta urmează să expună, după o vreme, totuși, vedeți. El trebuia.

²⁸⁴ Când El a mers pe străzi, părinții, fără îndoială, vorbeau și ziceau, "Nu te juca cu Copilul acela. Să nu ai nimic de a face cu El. Mama lui nu este nimic decât o prostituată ordinară, vezi. Și, tata și mama, Pruncul a fost născut... Înainte ca ei să fie de fapt căsătoriți, ea urma să fie mamă. Să nu ai nimic de a face cu acesta."

²⁸⁵ Ce gîndea Maria! Dar, cu totul, nu conta ce gîndeau cei dinafară, ea chibzuia la toate aceste lucruri. Ei au ascuns aceasta în inima lor. Ei știau. Ei nu puteau să spună nimic rău împotriva acestuia.

²⁸⁶ Dumnezeu vorbește către omul Lui, uneori, zice, "Stai în pace. Nu spune nimic despre aceasta."

²⁸⁷ Eu am avut oameni în adunarea mea zicînd, "Păi, dacă tu ești un slujitor al lui Cristos, tu știi că *aceasta* se petrece acolo."

²⁸⁸ Sigur, eu știam că aceasta se petrecea. Dar atunci ce o să faci tu cînd El zice, "Stai în pace. Nu spune nimic despre aceasta"?

²⁸⁹ Am luat cîțiva oameni ziua trecută, și le-am arătat, pe o carte. "Ceva a vorbit, cu ani în urmă," am zis.

A zis, "Păi, eu nu am putut înțelege aceasta."

²⁹⁰ Am zis, "Tu vezi acolo?" Aici era aceasta, înapoi aici, am avut-o cu dată și fiecare lucru, cînd aceasta s-a întîmplat în urmă acolo. Mulți oameni au văzut aceasta pe carte acolo. Am zis, "Aceasta se va împlini că asta va face în felul *acesta* și felul *acela*."

²⁹¹ A zis, "Păi, de ce nu spui tu ceva despre aceasta?" Aceasta ar cau-... Aceasta trebuia să fie în felul acela. Înțelegeți?

²⁹² Iar Iosif știa diferit. El știa la Cine aparținea acel Bebeluș. Maria știa la Cine aparținea Acesta. Isus știa Cine era Tatăl Lui. Ce a zis El? "Eu trebuie să fiu la lucrul Tatălui Meu." Nu să taie în lemn și-și să facă o ușă; ci la lucrul Tatălui Său. Amin. A spus asta către mama Lui, "Nu poți tu înțelege asta, că Eu, este timpul ca Eu să fiu la lucrul Tatălui Meu?"

²⁹³ Acum, ei se gîndeau, "Acest micuț Copil smintit..." Orice copil nelegitim este un fel de lucru ciudat, curios, oricum. Și iată-vă acolo, vedeți, dar, Dumnezeu ascunzându-se pe Sine. Ascultați. Dumnezeu ascunzându-se pe Sine în ceea ce se credea, de către lume, ca, "Murdărie, stricăciune, ilegalitate."

²⁹⁴ Priviți, Dumnezeu se ascunde pe Sine în putrezirea unei semințe moarte, ca să producă viață. Vedeți? Pricepeți voi aceasta? [Adunarea, "Amin."]

²⁹⁵ Dumnezeu se ascunde pe Sine într-o simplă, micuță spălătoreasă. Sau un om obișnuit cu mîncarea sub brațul lui, își sărută soția și copiii la revedere, și merge acolo afară, și poate se ascunde pe Sine în omul acela să facă ceva despre care arhiepiscopul nu ar ști nimic. Înțelegeți? Voi nu-L auziți suflînd din cornuri și să-l trimită afară. El, Dumnezeu, obține doar slavă, asta-i tot. Cei simpli aud aceasta și sînt bucuroși, vedeți.

²⁹⁶ Acum, Dumnezeu s-a ascuns pe Sine în simplitatea unui Bebeluș, ascunzându-se pe Sine în simplitatea unei-familii obișnuite. Dumnezeu! Și ecleziasticii, și oamenii mari, rațiunea, geniul, și-și toți dintre ei, și Irozii, și așa mai departe, din ziua aceea, și Neroii, și ei toți au omis aceasta. Dumnezeu ascunzându-se în simplitate.

²⁹⁷ Acum, repede. Ioan Botezătorul, în Isaia 40. Noi am putea să luăm aceasta dacă voi vreți. Maleahi 3. Toți, da, voi notați aceasta jos dacă vreți. Isaia 40, toți, voi știți, vorbind pace către... după cum este. Poate eu... Aceasta ar putea să fie bine ca eu-eu-eu să citesc aceasta chiar aici, dacă voi aveți voi aveți așa mult timp. [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Să facem aceasta, doar pentru un minut. Noi vom întoarce aici în Cartea lui Isaia, capitolul al 40-lea, și-și citim aici și doar să vedem ce zice el despre aceasta acum. Uitați-vă aici, "Mîngîiați, mîngîiați pe poporul meu." Acum, amintiți-vă, aceasta era șapte sute doisprezece ani. Uitați-vă la titlu acolo, vedeți. Șapte sute doisprezece ani înainte ca el să fie născut, aici este un profet vorbind despre el.

Mîngîiați, mîngîiați pe poporul meu, zice DOMNUL. Vorbiți cuvinte mîngîietoare către Ierusalim, și plîngeți-l, căci războiul lui s-a sfîrșit, că nelegiuirea lui a fost iertată: căci el a primit... din mîna DOMNULUI dublu pentru toate dintre păcatele lui.

Glasul celui ce... strigă în pustie, Pregătiți calea DOMNULUI, îndreptați-i cărarea în deșert, un drum pentru Dumnezeul nostru.

Și fiecare vale va fi înălțată, și fiecare munte și deal vor fi aplecate: și cele strîmbe vor fi făcute drepte, și cele zgronțuroase... vor fi făcute netede:

²⁹⁸ Oh, Doamne, Doamne! Ce om trebuia să fie acela! Vedeți? Acum întoarceți acolo la Maleahi, cu mine, ultima Carte din... ultimul dintre profeții din Vechiul Testament. Acum, în Maleahi, ascultați aici. Maleahi preia aceasta, întocmai la timpul sfîrșitului, așa că voi fiți siguri să nu uitați aceasta. Maleahi, capitolul al treilea.

Iată, Eu voi trimite pe mesagerul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea: și Domnul, pe care îl căutați, va veni

dintr-o dată la templul Lui, chiar mesagerul legământului, în care vă desfățați: iată, el va veni, zice DOMNUL oștirilor.

²⁹⁹ Încă vorbind despre Ioan, "Trimit pe mesagerul Meu înaintea Mea, să pregătească calea." Isus a vorbit despre aceasta, în Matei 11:10, a zis:

Dacă voi puteți primi aceasta, acela este despre care s-a vorbit, *Iată, Eu trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele,*

...

³⁰⁰ Vedeți? Asta-i adevărat. Acum, cum au vorbit toate acestea! Când, a fost de șapte sute de ani, că acolo urma să fie un premergător să vină înaintea lui Mesia. Dar când el a venit pe scenă, în așa simplitate, ei l-au omis. Ei l-au omis.

³⁰¹ Amintiți-vă, că el era fiul unui preot. Păi, priviți cât de ridicol era aceea pentru el să nu urmeze funcția tatălui său, să meargă înapoi la seminar. Dar slujba lui era prea importantă. La vârsta de nouă ani, el a mers în pustie. Și el a ieșit, predicând. Ei au pierdut aceasta. El era așa de simplu, prea simplu, pentru educația lor înaltă șlefuită să creadă pe așa unul. Ei se gîndeau, când acest om a venit...

³⁰² Cum este cu, "Toate locurile înalte vor fi coborîte, toate locurile joase vor fi înălțate, toate locurile zgronțuroase vor fi netezite"? David a văzut aceasta, și a zis, "Munții au sărit ca berbecii micuți, și frunzele au dat din palme." [Fratele Branham își bate palmele împreună de cîteva ori – Ed.]

³⁰³ Ce? S-a întîmplat aceasta? Un bătrîn cu perciuni în felul acesta, fără nici o educație, cu o bucată de piele de oaie înfășurată în jurul lui, a ieșit împiedecîndu-se din pustia din Iudea, zicînd, "Pocăiți-vă, pentru că Împărăția Cerurilor este aproape. Și voi grămadă de șerpi, nu vă gîndiți să ziceți, 'Eu aparțin de o anumită organizație.' Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copiii lui Abraham." Doamne!

"Păi, acela nu este el acolo. Noi știm că acela nu este el."

³⁰⁴ Dar acesta era el! Vedeți, el făcea cărarea curată. Vedeți? Acolo este când locurile zgronțuroase au fost făcute netede. Acolo este unde locurile înalte au fost aduse jos. "Nu vă gîndiți că voi aveți pe Abraham ca tatăl vostru. Nu începeți să-mi spuneți mie felul acela de lucruri, pentru că Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copiii lui Abraham." Locurile înalte au fost coborîte. Oh, Doamne! Asta este. Da. Vedeți diferența? El a zis că aceasta este cea ce va lua loc.

³⁰⁵ Și când ei au venit, ei gîndeau, oh, Doamne, ei erau doar gata să-l primească, dacă el venea la propria lor organizație. Dar pentru că... El a venit în felul acesta, într-un fel așa de simplu. Totuși, în interpretarea Scripturilor, locurile înalte au fost făcute joase. Ei nu vroiau să accepte aceasta, dar ele au fost.

³⁰⁶ Băiete, el i-a barberit. El le-a zgîlțit pielea de pe ei. A zis, "Voi grămadă de năpîrci! Voi șerpi în iarbă! Eu vă spun, securea a fost așezată la rădăcina pomului. Și fiecare pom care nu produce roadele, este tăiat jos și aruncat în foc. Eu intradevăr vă voi boteza în apă, dar acolo vine Unul după mine, Care este mai puternic decît mine; El vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu Foc. Iar vînturătoarea Lui este în mîna Lui. El își va curăți cu desăvîrșire ariile. Și El va ad... arde pleava; și va lua grîul în grînar." Amin.

³⁰⁷ Aceea era când locurile zgronțuroase au fost făcute netede, vedeți, dar oamenii nu au priceput aceasta. Dar aceasta este întocmai exact cu Cuvîntul, întocmai exact în felul cum a spus Cuvîntul. Așa de simplu, încît ei au omis-o. Ei au omis să vadă aceasta.

³⁰⁸ Nu fiți voi așa de orbi. Vedeți? Nu fiți voi așa de orbi. Așa că, ascultați, acum.

³⁰⁹ Ei au pierdut aceasta. El era așa de simplu, pentru credința lor obișnuită despre o astfel de persoană, încît el a pierdut aceasta. Iarăși, ce era aceasta? Dumnezeu, care este Cuvîntul, ascunzîndu-se în simplitate; nu un preot cu gulerul lui întors roata, care era deștept, cu educație.

³¹⁰ Isus i-a întrebat același lucru. El a zis, "Ce ați ieșit să vedeți?" Când ucenicii lui Ioan au venit acolo. A zis, "Ce ați ieșit să vedeți? V-ați dus să vedeți un om îmbrăcat cu o robă preoțească, voi știți, sau haine moi," a zis El, "acel-acele-acele fel de predicator?" El a zis, "Voi v-ați dus să vedeți aceea?"

³¹¹ A zis, "Nu. Felul acela sărută pruncii, și, voi știți, și îngroapă morții. Ei, ei nu știu nimic despre o sabie cu două mînere pe frontul de bătălie. Ei erau afară acolo cu ceva vorbire intelectuală, la ceva Kiwanis Club sau ceva, voi știți. Ei sînt în regulă acolo. Dar când aceasta vine afară acolo la luptă, să întîmpine aceasta, ei nu știu nimic despre aceasta. Ei-ei, ei sînt în palatele regilor. Ei se ocupă pe acolo cu acel fel de celebrități."

³¹² Dar a zis, "Atunci ce v-ați dus să vedeți? V-ați dus să vedeți o trestie clătinată de vreun vînt? Un om care putea zice... Cineva zice, 'Tu știi, tu aparții de-tu aparții de Unitarieni; dar dacă tu vei veni aici la Adunarieni, eu îți spun ce am să fac, noi vom-noi vom face aceasta...' 'Eu cred că eu voi face asta.' Uh! O trestie, clătinată? Nu Ioan. Nu, nu. Nu, nu. 'Dacă voi veți veni, să fiți un Saducheu și să nu fiți un Fariseu, sau ceva, atunci?' Voi nu ați văzut pe cineva clătinat de vînt; nu Ioan." Nu, domnule, frate; nu el.

³¹³ El a zis, "Atunci ce v-ați dus să vedeți? Un profet?" Este nevoie de un profet să facă asta, vedeți. El a zis... Acum, aceea era dovada unui profet, vedeți, Cuvîntul lui Dumnezeu cu el. Cuvîntul vine la profet. Vedeți? A zis, "Ce v-ați dus să vedeți? Un profet?" A zis, "Da, asta-i adevărat. Dar, Eu vă zic, chiar mai mult decît un profet, pentru că el era."

³¹⁴ De ce era el mai mult decît un profet? El era mesagerul Legământului, el sigur era, să facă podul pe cale între lege

și har. El era cheia de boltă, acolo, despre care s-a vorbit.

³¹⁵ El a zis, "Dacă voi puteți primi aceasta, el este acela despre care a vorbit profetul, 'Iată,' în Maleahi 3, 'Eu voi trimite pe mesagerul Meu înaintea feței Mele, vedeți, și el va pregăti calea înaintea Mea.'" Înțelegeți? Oh, el era așa de simplu. Dumnezeu iarăși ascunzându-se în simplitate.

³¹⁶ Apoi priviți ce a făcut el. El a predicat un așa Cristos puternic care venea, "El își are vînturătoarea Lui în mîna Lui.

El va... El își vîntură calea Lui. Băiete, eu spun, El va curății cu desăvîrșire ariile Lui. El va ridica gunoiul, și-l va mătura afară acolo și-l va arde, deasemeni. Asta-i adevărat. El va aduna sus grîul și-l va lua în grînar." Vedeți, el era inspirat.

³¹⁷ Dar cînd Isus a venit, ei se uitau după... Și toți acei apostoli, voi știți, ei se uitau după ceva mare să vină. "Doamne, Doamne! Oh, El vine. Asta este totul ceea ce este. Băiete, El va fi puternic. El îi va azvîrli pe Romani jos de pe fața pămîntului. Doamne! El îi va face pe Grecii aceia să meargă *încoace*, și pe Romani să meargă *încolo*, cînd El vine."

³¹⁸ Cînd El a venit, un omuleț umil fiind împins în jur dintr-o parte într-alta. Ce era aceasta? Dumnezeu ascunzându-Se în simplitate. Oh, Doamne!

³¹⁹ Apoi El s-a ridicat la sfîrșitul Mesajului Său, și a zis, "Cine Mă poate condamna de păcat? Ce a tot spus Biblia că Eu voi face... Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci condamnați-Mă. Dar ce au spus Scripturile că Eu voi face, ce Eu nu am făcut?" Păcatul este necredință, voi știți. "Cine Mă poate acuza? Dacă Eu scot dracii cu degetele lui Dumnezeu, atunci arătați-Mi ce faceți voi privitor la aceasta." Simplitate!

³²⁰ S-a predat pe Sine chiar pînă la moarte! Dar, oh, în acea dimineață de Paști, aleluia, aceea este unde El a curățit aria. El a măturat afară gunoiul, în regulă, frate. Da, într-adevăr. Iar grîul a fost sigilat în grînar. Zăcînd acolo în pămînt, cu Viață Eternă odihnindu-se în acesta, așteptînd pentru Ziua aceea măreață despre care noi o să vorbim, Venirea Domnului, cînd acea viață va veni la Viață; iar noi vom învia în înviere, vom fi apucați cu El în aer, și vom fi adunați în Grînar. Iar gunoiul va fi ars acolo; pleava care este înfășurată în jur, și a încercat să-l tragă pe Acesta *încoace* și *încolo*, va arde cu foc nepotolit. Amin. Oh, nu este El minunat! [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

³²¹ Ei L-au omis, Dumnezeu în simplitate. De ce? De ce? El nici măcar nu a predicat în termeni ecleziaștici. El niciodată. El niciodată nu a predicat ca un predicator. Vedeți? El a predicat ca un... El a folosit termenii simplității lui Dumnezeu, termeni ca "secură este așezată," termeni de "pomul," termeni de "șerpi." Nu ceva învățător de seminar, ca în ecleziașticii din ziua aceea, ca un Doctor în Divinitate, Doctor *Așa-și-așa*. El nu a făcut asta. El a predicat ca un om al pădurii acolo afară pe undeva. El a vorbit despre securi, și pomi, și șerpi, și lucruri ca acelea, și grîu, și grînare, și fiecare lucru ca acela. El ar fi considerat, astăzi, eu presupun, un predicator de cutie de săpun. Eu mă gîndesc că El a fost numit un "predicator de butuc" în ziua aceea, stînd pe un butuc jos acolo lîngă Iordan. Prob... Dumnezeu în simplitate, ascunzîndu-se de înțelepciunea lumii.

³²² Acum haideți să aflăm. Isus a zis, "Eu Îți mulțumesc, Tată, că Tu ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți ai lumii, și o să le descoperi la prunci care vor învăța." Vedeți? Dumnezeu ascunzîndu-se în simplitate, în Cristos. Dumnezeu ascunzîndu-se în simplitate, în Ioan. Vedeți? Doar... Vedeți, El-El era... Doar gîndiți-vă la aceasta, Dumnezeu în simplitate, ascunzîndu-Se de înțelepciunea lumii.

³²³ Acum noi vom încheia, doar într-un minut, sau două, pentru că eu nu vreau să vă mai țin.

³²⁴ Priviți, să ne oprim doar un minut, ceva personal. Gîndiți-vă la o zi în care noi trăim, să încheiem aceasta acum. Gîndiți-vă la ziua în care noi trăim, cînd Dumnezeu vine jos într-un loc micuț vechi umilit în care noi locuim, vindecînd pe bolnavi. Și cei bogați, și cei trufași, și cei cu școală înaltă, "Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină."

³²⁵ Vă reamintiți Mesajul pe care eu l-am predicat chiar vizavi de această bucată de teren aici, în dimineața în care am plecat, despre David și Goliat?

³²⁶ A zis, "Cum ai să întîmpini tu o lume educată afară acolo, Frate Branham, cu toată Aceasta?"

³²⁷ Am zis, "Eu nu pot face nimic despre cum am să întîrpin această. Dumnezeu a zis, 'Du-te.'" Vedeți? Asta-i tot, vedeți. Acesta este Cuvîntul Lui. El L-a promis. Ora este aici.

³²⁸ Cînd Îngerul acela, pe care voi îl vedeți în fotografia aceea acolo, a venit jos pe rîu acolo jos în ziua aceea, cu treizeci de ani în urmă va fi în Iunie care vine, sau treizeci și trei de ani în urmă, adică, acest Iunie ce vine; și a zis, "Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte," înaintea a cinci mii de oameni sau mai mult, "a venit ceasul cînd Mesajul tău va colinda lumea."

³²⁹ Vă reamintiți critica, dacă era vreunul dintre voi acolo. Eu presupun, Roy Slaughter, sau unul dintre ei care șed aici, și-ar putea aminti ziua; sau careva, D-na Spencer, sau-sau oricare ar fi careva dintre oamenii în vîrstă aici care ar ar ști, vedeți; George Wright, sau careva din ei, vedeți, știu asta, cum era aceasta. Dar nu a făcut El aceasta? [Adunarea, "Amin." – Ed.] El a făcut-o.

³³⁰ Și apoi printre ei, cînd ei au respins, și au zis, "Aceasta este doar o vindecare mintală." Și Dumnezeu s-a întors

drept înapoi în jur și a trimis un bătrîn, oposum prost acolo, și a fost vindecat prin Puterea lui Dumnezeu.

³³¹ Lyle Wood și Banks, cînd noi ședeam acolo jos, și cunosc Adevărul adevărat a lui Dumnezeu. Cînd, un micuț, vîrcolac de mult mort, pește, zăcînd pe apă. Și Duhul Sfînt a vorbit, cu o zi înainte, că El urma să le arate Slava Lui și să facă ceva cu acesta. Și acolo în dimineața aceea, sînd acolo, și Duhul Sfînt a coborît în barca aceea, și eu m-am ridicat sus și am vorbit către peștele acela. Și el zăcea pe apă, mort, pentru o jumătate de oră; branhiile și măruntaiele lui trase afară din gură. Acesta a venit la viață, și a înotat departe așa de bine ca oricare alt pește. Ce este aceasta? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplitate.

³³² Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copiii lui Abraham. Dumnezeu este în stare să vindece un oposum, sau un pește, sau orice lucru. Dacă El va aduce Mesajul Lui înainte, și oamenii nu-L vor crede, Dumnezeu poate să ridice un oposum să creadă Aceasta. Aleluia! Dumnezeu poate învia un pește mort. El poate învia un oposum mort. El poate. El poate să facă orice vrea El să facă.

³³³ Ce muștrare către această generație! Cînd ei se poticesc peste Acesta, și se ceartă despre Acesta, și, "Tu nu ai făcut *asta* și nu ai făcut *aceea*." Și Dumnezeu a trimis înăuntru un simplu animal. Vedeți? Ce muștrare! Ce era aceasta? Dumnezeu în simplitate, vedeți, arătîndu-se pe Sine de a fi mare, oh, Doamne, muștră pe acești oameni din această generație, de necredința lor.

³³⁴ Acum, ei gîndesc acum așa cum întotdeauna au gîndit, că aceasta trebuie făcut în felul lor propriu. "Acum, dacă există un astfel de lucru ca vindecare Divină..." Cum, un om Catolic mi-a spus asta. Un om, seara trecută, mi-a spus despre aceea. Voi știți despre aceasta. A zis... Acest Ayers, pe care am mers să-l văd privitor la băiatul lui acolo la Houston, el a zis-el a zis, "Păi, acum, dacă-dacă acela era un dar de la Dumnezeu, acesta ar fi trebuit să vină în biserica Catolică." Voi vedeți? Vedeți? Da, Metodistii gîndeau că Acesta ar fi trebuit să vină în biserica lor. Iar Penticostalii se gîndeau că Acesta ar fi trebuit să vină la biserica lor. Dar Acesta nu a venit în nici una din ele.

³³⁵ Acesta a venit în Puterea învierii lui Isus Cristos manifestîndu-se pe Sine. Asta-i adevărat. Sigur, El o face. Da. Doar priviți Aceasta. Nu lăsați ca Acesta să treacă de la voi. Țineți-L sub a voastră-a voastră inimă, și amintiți-L. Chibzuiți asupra Lui acolo.

³³⁶ El trebuie să vină în felul lor propriu, pentru a lor, de la propria lor denominațiune. "Și dacă nu face asta, acesta nu este El, vedeți. Aceasta este doar psihologie, sau aceasta este Diavolul. Acesta este un-acesta este un... Acesta nu este Dumnezeu. Deoarece, dacă acesta era Dumnezeu, El ar fi trebuit să vină," în felul lor propriu, voi vedeți, "În felul în care Îl avem interpretat."

³³⁷ Acela este felul în care Isus trebuia să vină la Farisei. Aceasta trebuia să fie în felul acela. Vedeți? Dacă a lor... Dacă Dumnezeu urma să-să trimită un-un Mesia, ei aveau tot aceasta interpretat doar cum trebuie El să fie. Și deoarece El a venit altfel, atunci, "Acesta nu era Mesia. El era ceva ilegal. El era un Beelzebub." Dar acesta era Dumnezeu ascuns în simplitate.

³³⁸ Premergătorul trebuie să fie un anumit om educat pe care a lor... Păi, unul, fără îndoială... Fiecare zi, fiecare an cînd ei, da, au ordonat predicatorii lor și i-au trimis afară ca misionari, să facă prozeliți și să-i aducă înăuntru; fiecare se gîndea, "Acesta va fi acel premergător care apare." Dar Dumnezeu l-a crescut afară din pustie unde nu exista deloc seminar, vedeți, și lucruri ca acestea. Vedeți? Dumnezeu ascunzîndu-Se în umilință și în simplitate.

³³⁹ Dar acum așteptați. În încheiere, noi zicem aceasta. Dar a respinge Mesajul simplu al lui Dumnezeu; să-să-să respingi pe Acesta, felul simplu al lui Dumnezeu, este să fii nimic Etern. Acum, asta este cît de mult... Noi vorbim cît de simplu este Acesta, și oamenii gîndesc, păi, ei pot să ridă la Acesta, și să fugă peste El, și să-L trateze în orice fel vor ei, dar aceasta este separare Eternă de Dumnezeu.

³⁴⁰ Acei care au murit în zilele lui Noe, și nu au ascultat de mesajul lui, ei au pierit. Și Isus a mers și le-a predicat în lanțurile întunericului, în moartea Lui, înainte ca El să învie. Și El a mers la iad, și a predicat la duhurile care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare a zilelor lui Noe; în timp ce era un mesaj simplu al lui Dumnezeu, printr-un om simplu, a fost predicat. El a mers. El a zis, "Noe a predicat că Eu o să fiu aici, și Eu sînt aici." Asta-i adevărat. Vedeți?

³⁴¹ Acei care au omis să asculte la mesajul celui profet, Moise acolo afară în pustie, pe care el l-a primit de la Dumnezeu, potrivit adevărat printr-un Stîlp de Foc, și a fost condus afară în pustie. Și apoi să încerce să ridice și să facă o organizație prin acesta, și ei au pierit și au murit în pustie, fiecare din ei; afară de doi bărbați, Iosua și Caleb.

³⁴² Și acolo, Fariseii erau așa de orbi că ei nu puteau să vadă asta, așa că ei au privit înapoi și au zis, "Părinții noștri au mîncat mană, au mîncat mană în pustie."

³⁴³ Și Isus a zis, "Și ei sînt, fiecare, morți." Ei au văzut Slava lui Dumnezeu. Ei au umblat în Lumina din... Ei au umblat în Lumină. Ei au umblat în Lumina Stîlpului de Foc. Ei au umblat în Prezența puterii Lui. Ei au umblat prin locurile pe care Duhul Sfînt le-a făcut pentru ei să umble. Ei au mîncat mana care a căzut din Cer, pe care Dumnezeu a rînduit-o. Și, pierduți, și au mers în iad. "Ei sînt, fiecare, morți." Dacă voi scoateți acel Cuvînt, aceasta este "separare Eternă" de la Prezența lui Dumnezeu. "Ei sînt, fiecare, morți." Vedeți?

³⁴⁴ Fiecare care l-a refuzat pe Isus este pierdut. Înțelegeți ce spun eu? Să refuzi acea simplitate a lui Dumnezeu! Aceasta nu este doar ceva... Voi ziceți, "Păi, am făcut o greșală." Tu nu o faci în felul acela. Dumnezeu nu o primește

în felul acela. Tu pieri, Etern. Noi mai bine să ne gândim despre ceva. Acum, aceasta trebuie să fie potrivit identificat de Dumnezeu, vedeți, și atunci, dacă aceasta este, acesta este Cuvîntul Lui. Vedeți? Oh! Ca acei care l-au respins pe Moise, respins pe Ilie, respins pe Ioan, respins pe Isus, din zilele lor.

³⁴⁵ Aici, lăsați-mă să vă spun doar un lucru micuț. Și, atunci, eu sper că nu rănesc prea mult. Dar, priviți. Ziua trecută am fost chemat la Houston, Texas, să încerc să obțin o grațiere. Prin a strînge cîțiva oameni laolaltă, să predic un mesaj, și să fac pe oameni acolo să semneze o grațiere a-a acestui băiat tînăr și fată tînără. Voi știți că ei au ajuns în necazul acela. Eu presupun că voi ați citit despre aceasta în ziar. Și acela era fiul vitreg al D-lui Ayers.

³⁴⁶ Și D-ul Ayers este acela care a luat fotografia cu Îngerul Domnului, pe care voi o vedeți drept acolo. Un Romano Catholic; iar soția lui era Evreică. Și el s-a căsătorit cu această fată Evreică. Ei nu vorbeau religie unul cu altul, și așa mai departe, în felul acesta. Și Ted Kipperman, care era de asemenea cu el în afaceri, aveau Douglas Studios.

³⁴⁷ Și cînd el a venit acolo, unde D-ul Best, Dr. Best, biserica Baptistă, și-a ținut pumnul sub nasul Fratelui Bosworth, și l-a scuturat, și a zis, "Acum ia-mi fotografia, făcînd asta." A zis, "Eu am să iau pielea aceluia om bătrîn și am să o afîrn în camera mea de studiu, ca un memorial al vindecării Divine."

³⁴⁸ Și înainte ca eu să merg la Houston, Texas, Domnul Dumnezeu mi-a spus să merg acolo. Iar eu eram acolo în Numele Domnului. Și voi toți știți dezbaterile și lucrurile care s-au ivit. Voi ați citit aceasta în cărți, și așa mai departe. Și acolo era acesta. Și în seara aceea... Am încercat numai să umblu umilit.

³⁴⁹ "Păi," ei au zis, "Ei sînt o grămadă de nătîngi." Dr. Best a zis, "Ei nu sînt nimic decît o grămadă de nătîngi." A zis, "Nu există astfel de oameni să creadă în vindecare Divină, lucruri de felul acesta. Aceasta este o grămadă de rumoare." Ei nu știau că acesta era Dumnezeu în simplitate. "Păi," a zis, "Omul nici măcar nu are o educație de școală elementară."

³⁵⁰ El era cizelat cu toate gradele de școli pe care el le putea, încît el se gîndea că el putea să-l înăbușe pe Fratele Bosworth, oricum. Dar cînd s-a ajuns la Cuvînt, el nu era nici o zecime pe măsură pentru el. Vedeți? Iar Fratele Bosworth știa unde stătea el. Mulți dintre ai lui, șezînd chiar aici, au fost la dezbateri. Și acolo era aceasta.

³⁵¹ Atunci el doar a împroșcat către noi, zicînd că noi sîntem o grămadă de nătîngi. A zis, "Oamenii cu o gîndire decentă nici măcar nu cred aceasta."

³⁵² Fratele Bosworth a zis, "Doar un moment." El a zis, "Cîți oameni din acest oraș," din cam treizeci de mii în seara aceea, șezînd printre noi în felul acesta, "Cîți oameni din acest oraș de aici, care merg la aceste mari, biserici Baptiste fine, pot dovedi prin declarație de la doctor că ei au fost vindecați prin Puterea lui Dumnezeu de cînd Fratele Branham este în oraș, să se ridice sus." Și s-au ridicat sus trei sute. "Cum îi cu asta?" Acolo era aceasta. Dumnezeu se ascundea în simplitate. Apoi el a zis, "Frate..."

³⁵³ El a zis, "Aduceți înainte pe vindecătorul Divin. Lăsați-mă să-l văd că hipnotizează pe cineva, apoi lăsați-mă să mă uit la ei de azi într-un an." Iar Ted Kip...

³⁵⁴ Și Ayers acolo, tocmai acela care a luat fotografia, a zis, "D-ul Branham nu este nimic decît un hipnotizor. Eu am văzut o femeie, care avea o gușă pe grumazul ei, cam așa, și," a zis, "el a hipnotizat pe femeia aceea. Ziua următoare am discutat cu ea, și ea nu avea nici o gușă." A zis, "Omul a hipnotizat-o." Și, oh, el doar și-a bătut joc de mine. A zis că eu se cuvinea să fiu alungat afară din oraș, și el se cuvinea să fie acela care să o facă, vedeți, și toate de felul acesta. Mari titluri în prima pagină din Houston Chronicle.

³⁵⁵ Eu nu am spus un cuvînt. Eu eram acolo să fac lucrul Tatălui meu, și aceea era totul; să stau cu acel Cuvînt. El m-a trimis acolo, și aceasta este treaba Lui.

³⁵⁶ În seara aceea cînd eu am pășit acolo jos, am zis, "Eu-eu-eu-eu nu sînt vindecător Divin. Eu nu sînt. Dacă cineva spune asta," am zis, "ei sînt greșiți." Și am zis, "Eu nu vreau să fiu numit un vindecător Divin." Am zis, "Dacă Dr. Best de aici predică salvare, atunci el nu ar vrea să fie numit Salvator Divin." Și am zis, "Atunci, eu predic vindecarea Divină, eu nu vreau să fiu numit vindecător Divin. Dar el zice că el nu este un Salvator Divin; cu certitudine, el nu este. Nici eu nu sînt un vindecător Divin. Dar, 'Prin rănile Lui noi am fost vindecați,' eu arăt spre Aceea." Vedeți?

Și astfel, el, "Nonsens!" Voi știți, a mers în jur.

³⁵⁷ Și am zis, "Însă dacă Prezența și acest dar al lui Dumnezeu, acest Inger al Domnului, dacă Acela este în chestiune, Acela poate fi dovedit." Cam la timpul acela, aici a venit ea, învîrtindu-se în jos. A zis, "Nu este nevoie să vorbești acum. El deja a vorbit pentru mine." Și am pășit afară.

³⁵⁸ Și am mers în Houston, acel oraș mare, unul dintre cele mai frumoase orașe care există în țară, oriunde. Cînd am pășit acolo înăuntru, zilele trecute, era o dizgrație să privesc la acel oraș. Străzile erau murdare. Contoarele din acel loc, drept în jos pe Texas Avenue; și am mers în Rice Hotel, unde obișnuiau să stea stelele de cinema, și am mers jos acolo în acel subsol, acel bufet, iar tavanul îi lăsat jos, și mortarul pe dușumea, și mizerie și gunoi. Și o confuzie printre predicatori în care eu niciodată nu am fost sau auzit vreodată în viața mea.

³⁵⁹ De ce? A refuza Lumina este a umbla în întuneric. Acolo șed copiii lor între cei condamnați la moarte. Adevărat. Dumnezeu a venit jos. Cînd simplitatea a fost expusă și respinsă, atunci Dumnezeu s-a arătat pe Sine în simplitate.

³⁶⁰ Și acolo ei au luat acea fotografie care a cutreierat lumea. Chiar oamenii de știință au spus că Aceasta este singura

Ființă supranaturală care a fost vreodată fotografiată în toată istoria lumii; și atîrnă în Washington, D.C., în sala de artă religioasă. Acolo este aceasta, simplitatea manifestată, atunci. Înțelegeți? Înțelegeți? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplitate, apoi se manifestă pe Sine. Înțelegeți?

³⁶¹ Acum, El s-a ascuns pe Sine în moartea lui Cristos, dar s-a manifestat pe Sine în înviere. Oh, Doamne! Așa mai departe, voi puteți, noi doar... noi putem... Nici un sfîrșit la aceasta; doar continuăm să zicem. Dar acolo sînteți, vedeți.

³⁶² Să refuzi să zici că există o strălucire a soarelui, este să mergi într-o pivniță și să-ți închizi ochii de la lumină. Și asta este adevărat. Și, țineți minte, singurul lucru în care voi puteți fi greșiți, este mai întîi să refuzați corectul. Vedeți? Și să refuzi să-ți deschizi ochii, tu vei trăi în întuneric. Vezi? Dacă voi refuzați doar să priviți, cum o să vedeți voi? Vedeți? Urmăriți lucrurile simple. Acestea sînt lucrurile mărunte pe care voi le lăsați nefăcute, nu lucrurile mari voi încercați să le faceți-faceți. Oh, Doamne!

³⁶³ Atunci, priviți aici, lăsați-mă să vă spun. În Mal-... în Matei 11:10, El a zis, "Dacă voi puteți primi aceasta, acesta este el." Vedeți? Acesta este acela care a fost trimis înaintea Mea." Aceasta era simplitate.

³⁶⁴ Într-o zi i s-a pus Lui întrebarea aceasta, a zis, "De ce zic cărturarii atunci că..."

³⁶⁵ El, El a zis, "Fiul omului se duce sus la Ierusalim. Eu voi fi pus în mîinile păcătoșilor, iar ei o să omoare pe Fiul omului. Și El o să moară, și a treia zi El o să învieze din nou." A zis, "Nu spuneți la nimeni vedenia, sus acolo."

³⁶⁶ Iar ucenicii, acum gîndiți-vă la aceasta, ucenicii care au umblat cu Ioan, au vorbit cu el, au mîncat cu el, în pustie, au șezut afară pe maluri, apoi ei au zis, "De ce zic învățătorii că Ilie trebuie să vină mai întîi? Tu zici că Tu vei merge sus pentru răstignire, și urmează să înviezi. Tu ești Mesia, ia tronul. Acum de ce zic cărturarii... Toate din Scripturile noastre spun aici, Scripturile spun clar, că, înainte să vină Cristosul, că Ilie va veni mai întîi." Da. Înțelegeți?

³⁶⁷ El a zis, "El deja a venit, și voi nu ați știut aceasta." Acum, cine erau aceia? Ucenici.

³⁶⁸ Eu am să rănesc aici, doar un picuț acum, dar eu nu vreau aceasta, vedeți; pentru următoarele cîteva minute, vedeți, doar un minut, sau două, dar astfel ca voi să fiți siguri că înțelegeți. Mă puteți voi auzi? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

³⁶⁹ Priviți! "De ce?" Acei oameni care au umblat cu Cristos, "De ce spun Scripturile, mai întîi, că Ilie trebuie să vină?" Și ei erau convertiții proprii ai lui Ioan, și nici măcar nu l-au cunoscut. "De ce au spus Scripturile, învățătorii?" Voi vedeți ce vreau eu să spun? Vedeți? "De ce spun Scripturile că Ilie trebuie să vină mai întîi?" Ucenicii care au umblat cu el, "De ce spun Scripturile că el trebuie să vină mai întîi, înainte de aceste lucruri, și să restituie toate lucrurile?" El a făcut, cam la o jumătate de duzină de oameni, [șase persoane – Trans.] și aceștia erau toți care erau. Vedeți? Aceștia erau toți care trebuiau să primească aceasta. Aceia erau cei ordinați să vadă aceasta.

³⁷⁰ Isus a zis, "El deja a venit, și voi nu ați știut aceasta. Însă el a făcut întocmai ce au spus Scripturile că el va face. El i-a restituit, voi toți care M-ați primit și ați crezut în Mine. El a făcut exact ce Scripturile au spus că el va face. Iar ei i-au făcut ce Scripturile au zis că îi vor face. El a venit deja, și voi nu ați știut aceasta."

³⁷¹ Sînteți voi gata? Eu vreau să vă șochez un pic. Răpirea va fi în același fel. Aceasta va fi așa simplă, fără îndoială că aceasta va fi la fel, încît Răpirea va veni într-una din aceste zile și nimeni nu va ști nimic despre aceasta. Acum, să nu, să nu, să nu vă ridicați acum, ci studiați doar un minut. Eu sînt destul de sigur că închei. Răpirea va veni pe o cale așa simplă încît judecățile vor cădea, și ei vor vedea pe Fiul omului, și ei vor zice, "Nu trebuia noi să avem *cutare-și-cutare*? Și nu trebuia să fie Ilie trimis la noi? Și nu trebuia acolo să fie o Răpire?"

³⁷² Isus va zice, "Aceasta s-a întîmplat deja, și voi nu ați știuto." Dumnezeu în simplitate. Înțelegeți?

³⁷³ Acum, săptămîna aceasta noi urmează să intrăm în ceva învățătură îngrozitor de adîncă despre... ? ... Acum, observați, Răpirea, așa puțini vor merge în acea Mireasă! Aceasta nu va fi...

³⁷⁴ Acum vedeți cum au obținut învățătorii aceasta? Ei au grafice, și ei merg, arată zece milioane de oameni venind sus aici; toți Metodistii, dacă acesta este un predicator Metodist; dacă el este un Penticostal, toți Penticostalii vin. Aceasta niciodată nu o va atinge.

³⁷⁵ Aceasta va fi, poate unul părăsește Jeffersonville, doar cineva apare că lipsește. Ei vor zice, "Păi, voi niciodată..." Restul dintre ei nu vor ști. Acolo va fi unul care părăsește Georgia. Vedeți? Acolo va fi unul care pleacă din Africa. Și să zicem că acolo vor fi cinci sute de oameni, în viață, vor merge în transformare. Acum, acela nu este-acela nu este trupul bisericii. Aceasta este Mireasa. Aceea nu este biserica. Aceasta este Mireasa. Vedeți?

³⁷⁶ Biserica va veni sus cu miile, dar aceea este în a doua înviere. "Ei nu vor trăi pentru durata de o mie de ani." Înțelegeți?

³⁷⁷ Dar, în Mireasă, dacă cinci sute de oameni au părăsit pămîntul chiar în acest minut, lumea nu va ști nimic despre aceasta. Isus a zis, "Acolo va fi unul în pat; și Eu voi lua unul, voi lăsa unul; aceasta este la timpul nopții. "Ei vor fi doi în cîrnp," dincolo pe partea cealaltă a pămîntului, "Eu voi lua unul și voi lăsa unul. Și cum era în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului omului."

³⁷⁸ Gîndiți! Totul se va mișca doar așa de obișnuit cît poate să fie. Un Mesaj fanatic va trece pe acolo, și, primul lucru pe care-l știți, ceva, "Acest predicator, merge pe undeva, el nu mai vine înapoi. El probabil că s-a dus la păduri, la vînațoare. El doar nu s-a mai întors niciodată. Și *acest* om a mers pe undeva. Voi știți ce s-a întîmplat? Eu cred, că fata

aceea tînără, ea-ea trebuie că a fost răpită pe undeva, voi știți, cineva a luat fata aceea afară și a răvășit-o, probabil că a aruncat-o în rîu. Ea nu era cu nimeni." Jumătate din aceasta... nouăzeci și nouă din fiecare... Se poate spune că unul din fiecare o sută de milioane va ști vreodată ceva despre aceasta; vedeți, numai dacă cineva care este cunoscut cu ea, zice, "Fata lipsește. Păi, eu nu pot înțelege. Ea niciodată nu a plecat în felul acesta." Nu.

³⁷⁹ Și cînd ei zic, "Mormintele se vor deschide." Cum se vor deschide mormintele? Cînd, eu-eu nu am timp să intru în aceasta, în ceea ce eu am vrut. Eu o să trebuiască să iau aceasta, vedeți, doar să vă arăt simplitatea lui Dumnezeu. Și acel calciu, potasiul, și fiecare lucru, cînd-cînd... Totul ce este în voi, din materiale, formează numai o lingură plină. Asta-i adevărat. Și ce face aceea, se rupe înapoi în duh și viață. Dumnezeu doar vorbește, și Răpirea va veni. Acesta nu se duce acolo afară, și Îngerii să vină jos să sape mormintele, și să iese afară un cadavru mort bătrîn aici. Ce este acesta? Acesta a fost născut din păcat, de la început. Dar, Unul nou, făcut în asemănarea acestuia, voi știți. Vedeți? Dacă noi avem pe *acesta*, noi vom muri din nou. Vedeți? Nimeni... Voi ziceți, "Mormintele se vor deschide. Morții vor păși afară." Asta poate fi adevărat, dar nu se deschid în felul în care voi ziceți că se deschid. Înțelegeți? Asta-i adevărat. Înțelegeți? Aceasta nu va fi în felul acela.

³⁸⁰ Acesta va fi un secret, deoarece El a zis că El o să vină "ca un hoț în noapte." El ne-a spus nouă deja asta, Răpirea.

³⁸¹ Apoi vor lovi judecățile; păcatul, plăgile, bolile, și fiecare lucru. Iar oamenii vor striga după moarte să-i ia, cînd este judecata. "Doamne, de ce este această judecată peste noi, cînd Tu ai spus că acolo va fi o Răpire mai întîi?"

³⁸² El va zice, "Aceasta deja a venit, iar voi nu ați știut-o." Vedeți? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplitate. Oh, Doamne! În regulă. "Aceea totul, aceea deja s-a întîmplat, și voi nu ați știut-o."

³⁸³ De ce nu cred credincioșii semnele simple ale Venirii Lui?

³⁸⁴ Ei așteaptă toate aceste lucruri despre care s-au vorbit prin Scriptură, și-și luna o să meargă în jos în mijloc... sau soarele, în miezul zilei, și acolo urmează să fie tot felul de lucruri. Oh, dacă noi aveam doar... Eu am notițele scrise aici despre aceasta, vedeți, să arăt ce sînt acele lucruri. Iar noi vom lua aceasta la ruperea acestor Peciți săptămîna aceasta, oricum, vedeți. Vedeți? Aici este aceasta, întocmai unde aceasta deja a trecut, și voi nici nu ați știut-o. Vedeți dacă aceasta este, dacă Îngerul Domnului va rupe acele Peciți la aceasta. Țineți minte, aceasta este pecetluit cu acele Șapte Tunete misterioase. Înțelegeți?

³⁸⁵ Acum ce? De ce nu pot oamenii să creadă simplitatea simplă a unui grup umil de oameni, vedeți, și Glasul semnelor lui Dumnezeu? De ce nu pot ei crede aceasta? Întocmai cum era întotdeauna, un adevărat Cuvînt al lui Dumnezeu fiind făcut manifest. Aceasta este, ei sînt prea deștepți și prea educați să creadă forma simplă a Cuvîntului scris. Ei vor să pună propria lor interpretare la A Acesta. "Acesta nu înseamnă *asta*. Acesta nu înseamnă *aceea*." Înțelegeți? Acesta înseamnă *Aceea*.

³⁸⁶ Ascultați. Pot eu să spun asta, chiar repede acum. Chiar vedeniile pe care Dumnezeu le dă aici la loc, sînt așa de greșit înțelese. Acela este motivul că voi mă auziți pe benzi, că spun, "Ziceți ce spun benzile. Ziceți ce spun vedeniile." Acum, dacă voi sînteți treji deabinelea, voi veți vedea ceva. Înțelegeți? Eu sper că eu nu trebuie să țin aceasta în mîna mea și să vă arăt. Vedeți? Vedeți? Vedeți? Voi sînteți... Aceasta este-aceasta este aici. Noi sîntem la sfîrșit. Vedeți? Da, domnule. Educații deștepți pierd aceasta. Vedeniile simple, cînd ele sînt descoperite în așa simplitate, încît aceasta doar acoperă peste creștetul capetelor oamenilor. Vedeți?

³⁸⁷ Deoarece eu am văzut vedenia, v-am spus totul despre aceea că merg sus acolo la vînătoare, și, voi știți, aceea doar a poticnit pe oameni. Și acolo Dumnezeu a trimis-o sus acolo tocmai cu acel scop, și a venit înapoi și a interpretat-o drept în jur, arătînd despre plecarea mamei mele, și lucruri ca acestea.

Și apoi am venit înapoi și am spus aceasta, mai dinainte. Și aceasta s-a întîmplat întocmai exact în felul în care El a spus că va face. Vedeți?

³⁸⁸ Și, totuși, Ioan a venit drept acolo afară și a mărturisit. El a zis, "Eu nu sînt Mesia, dar eu sînt glasul celui ce strigă în pustie."

³⁸⁹ Și atunci chiar acei ucenici au zis, "De ce, zic cărturarii că Seri-... Scriptura învață că Ilie trebuie să vină întîi?" Vedeți? Simplitatea lui Dumnezeu merge, doar dă drept peste creștetul capului oamenilor.

³⁹⁰ Lăsați-mă să iau asta, și apoi închei. Eu voi încheia, cu ajutorul lui Dumnezeu. Vedeți? Priviți. Acum haideți să desfacem aceasta. Atunci, mie-mie îmi pare rău să continui să vă spun la toți că eu voi merge, și atunci... Priviți. Îmi pare rău să vă țin. Dar, doar în cîteva ore, noi venim înapoi.

Priviți, să luăm o simplă picătură de cerneală.

³⁹¹ Fiecare lucru este pentru un scop. Voi v-ați adunat aici în această dimineață pentru un scop. Eu mînc la casa ta, Charlie; Nellie, tu ai gătit pentru mine, pentru un scop. Eu... Totul este pentru un scop. Această biserică este ridicată pentru un scop. Nu există nimic fără un scop sau o cauză.

³⁹² Să luăm simpla picătură de cerneală acum. Mă puteți auzi voi? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Să luăm o simplă picătură de cerneală și să ne uităm la ea. CAe este aceasta? O picătură de cerneală. De unde a venit ea? În regulă. Să luăm această picătură de cerneală acum, aceasta este, și să zicem că ea este cerneală neagră. Acum, cerneala aceea este pentru un scop. Ea poate să scrie grațierea mea într-un pen-... dintr-un penitenciar. Ea poate să scrie grațierea mea dintr-o celulă de condamnare la moarte. Este adevărat? Ea poate scrie Ioan 3:16, și să-mi salveze sufletul prin a crede

Aceasta. Este aceasta adevărat? ["Amin."] Sau, aceasta îmi poate semna mandatul de moarte. Înțelegeți? Ea mă poate condamna la Bara de Judecată. Ea este pentru un scop. Este asta adevărat? ["Amin."]

³⁹³ Păi, să ne uităm la acea cerneală micuță și să vedem de unde a venit ea. Acum, ea este cerneală. Ea a fost pusă laolaltă, și chimicale și așa mai departe, pînă cînd ea a devenit cerneală. Și ea este neagră. Dacă voi o scăpați pe hainele voastre, ea le va păta.

³⁹⁴ Dar noi am fabricat un material numit albitor. Voi femeile folosiți albitor Clorox. Păi, eu iau acea singură picătură de cerneală și o arunc într-o vană de-de albitor, acum ce i s-a întîmplat la cerneală? Vedeți? De ce? Albitorul a fost fabricat, inventat și fabricat chimicale, laolaltă, care va rupe acel colorant așa de rău încît tu nu-l mai poți găsi. Acum, o parte din albitor este apă.

³⁹⁵ Apa este H₂O, care este hidrogen și oxigen. Și amîndouă hidrogenul și oxigenul, amîndouă, sînt explosive periculoase. Și, atunci, hidrogenul și oxigenul sînt de fapt cenușă. Asta este ceea ce este, asta-i adevărat, cenușă chimică, doar cenușă chimică. Acum, acum puneți aceasta împreună, și voi aveți apă. Dar, rupeți aceasta, și voi aveți hidrogen și oxigen, și doar continuați să mergeți înapoi.

³⁹⁶ Acum, în a intra în aceasta, să luăm... Și eu nu pot. Acum acolo ar putea să fie chimiști care șed aici. Și acum eu vreau să o spun, pentru că acolo-acolo vor fi chimiști care vor asculta la aceasta, eu nu cunosc formula. Dar eu vreau doar să explic aceasta în propriul meu fel umilit, fiind încredințat că Dumnezeu se va descoperi pe Sine în aceasta.

³⁹⁷ Priviți, eu dau drumul acelei picături de cerneală într-unun-un albitor. Ce se întîrplă? Imediat pata neagră este dusă. Tu nu ai putea să o găsești din nou și dacă tu ai vrea, ea este dusă. Tu nu o vei mai vedea niciodată. Ce s-a întîmplat? Acum, voi nu vedeți nimic să vină sus din ea. Voi nu vedeți. De ce nu vedeți? Deoarece aceasta este descompusă.

³⁹⁸ Acum, știința ar zice, "Ea s-a întors înapoi în acizii ei originali."

³⁹⁹ Din ce au venit acizii? Vedeți? Păi, voi ziceți, "Acesta a venit din-din anumite lucruri." În regulă. Ziceți, de exemplu, ca, "Acizi făcuți din funingine." De unde a venit funinginea? "Păi, aceasta era, noi vom zice, funinginea a fost făcută prin molecule." De unde au venit moleculele? "Din atomi." De unde au venit atomii? "Din electroni." De unde au venit ei? "Lumină cosmică." Vedeți, voi sînteți drept înapoi trecuți de găsire, de chimiști, acum. Și, dacă aceasta este o substanță și o creație, aceasta trebuie să vină de la un Creator.

⁴⁰⁰ Așa că, voi nu ședeți aici din întîmplare. Eu nu țin pînă la doisprezece treizeci, sau ora unu, din întîmplare. "Pașii celui neprihănit sînt hotărîți de Domnul." Înțelegeți? Există ceva motiv pentru aceasta. Există ceva motiv ca voi să credeți. Există ceva motiv pentru ca voi să nu credeți. Întocmai cum este cu-cu acea cerneală.

⁴⁰¹ Acum haideți să descompunem aceasta. Acum, primul lucru, să zicem, după ce noi ajungem înapoi la... Noi o vom aduce înapoi atît de departe ca molecule. Acum, noi am luat molecule, eu aș zice, numărul 1 înmulțit cu molecula 9, înmulțit cu molecula 12. Acum, dacă aceasta ar fi fost 11, aceasta ar veni afară roșie. Dar ea-ea trebuia să fie 12, ca să facă negru.

⁴⁰² Apoi noi o vom lua pe aceea jos la atomi. Acesta era atom. Și 9⁶ înmulțit cu +4³, ei sînt egal cu atomul 1-6¹¹. Dacă acesta ar fi fost 16¹², acesta ar fi putut să fie violet. Înțelegeți? Apoi voi continuați să descompuneți aceasta jos înainte.

⁴⁰³ Aceasta arată că a existat ceva în urmă acolo, de la început. Aceea este numai în sens obișnuit. Aceasta este o creație. Ea trebuie să aibe un Creator. Și aceasta a ieșit de la un Creator, și apoi aceasta a fost determinată și așezată în acestea, diferit. Acum, știința nu poate lua atomul B¹⁶ înmulțit cu 12, înmulțit 14, înmulțit cu orice, afară în felul acesta, să facă aceea. Dumnezeu trebuia să facă aceea.

⁴⁰⁴ Și atunci aceasta este adusă jos la un loc pînă unde aceasta ajunge jos în atomi, atunci știința poate să înceapă să o atingă. Apoi aceasta vine afară în molecule, atunci ei pot să vadă aceasta puțin mai bine. Atunci aceasta vine în jos, din aceea, în altceva. Atunci, primul lucru, aceasta vine în chimicale, și apoi ei le amestecă pe acestea împreună.

⁴⁰⁵ Acum, cînd omul, mai înainte el a păcătuit. Eu închei, dar să nu pierdeți voi aceasta. Cînd omul a păcătuit, el s-a separat de Dumnezeu, și a traversat prăpastia cea mare, și s-a pus în moarte pe partea asta. El a plecat. Nu există nici o cale înapoi. Exact. Nu există nici o cale ca el să vină înapoi. Dar atunci cînd el a făcut-o, Dumnezeu a acceptat un înlocuitor, care era un miel, sau o capră, sau o oaie, sau ceva, pentru sînge; despre care a vorbit Adam, sau-sau de care a vorbit Abel, pe partea cealaltă a prăpastiei.

⁴⁰⁶ Pe partea aceea, el este un fiu al lui Dumnezeu. El este o odraslă de la Dumnezeu. El este un moștenitor al pămîntului. El poate controla natura. El poate vorbi în existență. Păi, el este un creator, el însuși. El este o odraslă a lui Dumnezeu.

⁴⁰⁷ Dar, cînd el a traversat, el și-a separat calitatea de fiu. El este un păcătos, prin natură. El este sub mîinile și stăpînirea lui Satan.

⁴⁰⁸ Iar Dumnezeu a luat o jertfă, un chimal, din sînge, dar sîngele taurilor și al țapilor nu au despărțit păcatul. Acesta acoperă numai păcatul. Dacă eu am o pată roșie pe mîna mea, și o acopăr cu alb, pata roșie încă este acolo. Vedeți, ea încă este acolo.

⁴⁰⁹ Dar Dumnezeu a trimis jos, din Cer, un albitor pentru păcat. Acesta era Sîngele Propriului Său Fiu. Acela, cînd

păcatul nostru mărturisit cade în albitorul lui Dumnezeu, încercați să-l găsiți din nou! Culoarea păcatului merge înapoi prin intermediari, și în jos de-a lungul timpului, pînă cînd aceasta lovește pe acuzatorul, Satan, și se așează asupra lui pînă la Ziua Judecării.

⁴¹⁰ Ce i se întîmplă fiului? El devine din nou în părtășie perfectă cu Tatăl, stînd pe partea cealaltă a prăpastiei, fără nici o aducere aminte de păcat împotriva lui. Nu-i mai, acolo nu mai poate fi văzută nicăieri nici o pată de albitor. El este liber. Aleluia! Întocmai ca acel Clorox, sau cerneala aceea nu mai poate fi niciodată cerneală, deoarece ea este descompusă și trimisă iarăși înapoi. Și cînd păcatul mărturisit este mărturisit și a fost înmuiat în... Un om sau o femeie care au fost înmuiiați în Sîngele lui Isus Cristos, acesta omoară toate simptomele. Și fiecare moleculă de păcat merge înapoi la Diavolul, și zace pe el pînă în Ziua aceea a Judecării, unde destinația lui Eternă va fi aruncat într-un Lac de Foc. Iar prăpastia este unită cu pod, și nu se va reaminti niciodată. Iar un om stă justificat, ca un fiu al lui Dumnezeu. Simplitate!

⁴¹¹ Moise sub sîngele taurilor și a țapilor, cu mărturisirea lui în Cuvîntul lui Dumnezeu! Iar Dumnezeu a putut lua pe omul acela simplu, și să-i pună Cuvintele Lui în gură. Și el a dovedit că el era slujitorul lui Iehova, căci el putea să umble acolo afară și Iehova i-a vorbit prin vedenie. El a mers afară, și și-a întins mîinile spre răsărit.

⁴¹² Și acum, amintiți-vă, că Dumnezeu i-a vorbit. Acesta este gîndul lui Dumnezeu. Dumnezeu folosește omul. Dumnezeu i-a vorbit. Aceasta este corect. El a zis, "Du-te întinde toiagul acela, din mîna ta, înspre răsărit, și spune, 'Muște!'"

⁴¹³ Moise, sub sîngele acelei capre, oi, a pășit acolo afară și a luat toiagul acela, și l-a întins înspre răsărit. "AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Să fie muște!" Nu a auzit o muscă. A plecat înapoi. Aceasta era deja vorbit. Acesta este un gînd, acum acesta este vorbit, acesta este exprimat. Acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu atunci. Acesta a venit pe buzele unui om, un om simplu sub sîngele unui taur, taur sau un țap.

⁴¹⁴ Primul lucru care-l știți, o muscă verde a început să zboare în jur. Următorul lucru care-l știți, ele erau cinci livre la un iard. Ce era aceasta? Era Cuvîntul lui Dumnezeu, vorbit prin Moise, Creatorul. Deoarece, sub sînge, el stătea în Prezența lui Dumnezeu, și propriile lui Cuvinte nu era cuvîntul lui.

⁴¹⁵ "Dacă voi rămîneți în Mine, și Cuvintele Mele rămîn în voi, atunci cereți ce vreți voi, aceasta vă va fi dat." Unde stă Biserica?

⁴¹⁶ "Să fie broaște!" Și acolo nu era nici o broască în țară. În timp de o oră, ele erau pe o grosime de zece picioare, pe alocurea. Ce era aceasta? Acesta era Dumnezeu, Creatorul, ascunzîndu-Se într-un om simplu.

⁴¹⁷ Acum eu vreau să vă întreb ceva. Dacă sîngele unui taur sau al unui țap ar fi folosit ca un albitor, care poate să acopere numai, putea să pună pe un om în poziția de a vorbi Cuvîntul creativ al lui Dumnezeu și să aducă muște în existență, de ce vați poticni voi la albitorul Sîngelui lui Isus Cristos Care putea să vorbească o veritabilă sau ceva în existență?

⁴¹⁸ Să nu faceți voi aceasta, nu vă poticniți peste simplitate. Credeți că El încă rămîne Dumnezeu. Oh, Doamne! Grațierea de păcat! Oh, cum aș dori eu ca eu să pot...

⁴¹⁹ Atunci, în Marcu 11:22, "Dacă voi ziceți către acest munte, 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ceea ce ați spus se va împlini, oh, voi puteți avea ceea ce ați spus."

⁴²⁰ Doamne, eu am trei sau patru pagini. Noi doar trebuie să o lăsăm să se ducă. Vă mulțumesc.

⁴²¹ Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplitate. Voi nu vedeți? Acolo este ceva greșit pe undeva. Acolo este ceva greșit pe undeva. Cînd Dumnezeu face A o declarație, El nu poate minți. El a făcut promisiunea. Înțelegeți? El se ascunde în simplitate. Aceasta este așa de simplu!

⁴²² Cei educați și învățați zic, "Ah, aceasta este... Oh, aceasta este telepatie sau ceva. Voi știți, aceasta este o..."

⁴²³ Dumnezeu se poate duce pe Sine înapoi în jos prin scurgerile timpului, și să vă spună întocmai exact ce s-a întîmplat acolo în urmă, să vă spună întocmai exact ce sînteți voi astăzi, și ce urmează să deveniți. Aceea este încă prin albitorul lui Isus Cristos, Care poate să ia un păcătos și să-l albească Acolo înăuntru, și el stă în Prezența lui Dumnezeu.

⁴²⁴ "Și dacă voi rămîneți în Mine, și Cuvintele Mele în voi; voi puteți cere ce vreți voi, și aceasta va fi făcut. Acela care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el."

⁴²⁵ "Cum Mă condamnați voi? Oh, nu au spus propriile voastre legi că acei la care a venit Cuvîntul lui Dumnezeu, profetii, nu i-ați numit voi 'dumnezei'? Și atunci cum Mă puteți voi condamna cînd Eu zic că Eu sînt Fiul lui Dumnezeu?" Ei omit să vadă aceasta. Ei omit să vadă aceasta.

⁴²⁶ Acum, Biserica, în Mesajele care vin, din seara aceasta înainte, să nu omiteți să vedeți aceasta. Înțelegeți? Vedeți ziua în care noi trăim. Și, țineți minte, că Sîngele lui Isus Cristos pînă acum ia păcatul de la voi, cînd ele nici măcar nu sînt în aducerea aminte a lui Dumnezeu, mai mult. Acesta ia toată pata.

Păcatul a lăsat o pată roșie,
El a spălat-o alb ca zăpada.
Atunci înaintea Tronului,

Eu stau în El desăvârșit.

⁴²⁷ Oh, Doamne, cum pot eu să fiu desăvârșit? Cum pot eu să fiu desăvârșit? Din cauza Sîngelui; nu eu, ci Sîngele acela stă între Dumnezeu și mine. Eu L-am acceptat. Și El a pus aceasta... eu sînt un păcătos, dar El este Dumnezeu. Dar chimia stă între mine, omorîrea păcatului, astfel Dumnezeu mă vede tot așa de alb ca-apa care este în-care este în albitor. Păcatul meu este dus. Acesta nici măcar nu-L poate ajunge, deoarece există o Jertfă care stă acolo.

⁴²⁸ Unde este credința noastră să credem Cuvîntul simplu al lui Dumnezeu? Doar ce a spus Dumnezeu, luați-L la Cuvîntul

Lui. Dumnezeu se ascunde pe Sine acum în simplitate, într-un grup mic umilit, dar într-una din aceste zile El se va manifesta pe Sine Așa cum El întotdeauna a făcut-o în zilele care au trecut. Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întîi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul de la Cal var.

⁴²⁹ Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Doamne, nu este El minunat? ["Amin."] Eu sper și sînt încredințat că Mesajul va produce ceea ce Acesta a fost intenționat să facă, ca Acesta să vă aducă la un loc în care voi să nu vă uitați după lucruri înfloritoare. Sau ceva... Cînd voi vedeți pe Dumnezeu în măreție, uitați-vă cît de umilit este aceasta, și atunci voi veți vedea pe Dumnezeu. Nu vă uitați după El...

⁴³⁰ Cînd Elisei era înapoi în peștera aceea, fumul a mers peste, sînge, tunet, fulger; și, vedeți, toate felurile acestea de senzații pe care noi le-am avut, sînge pe față și pe mîini, și senzații și fiecare lucru. Aceasta nu l-a deranjat pe profetul acela. El doar a stat acolo pînă cînd el a auzit un Glas liniștit blînd, (ce era Acesta?) Cuvîntul, atunci el și-a acoperit fața și a pășit afară. Vedeți, acela era El.

⁴³¹ Ține minte, prietene, nu vă uitați după mari, mărețe... Tu zici, "Dumnezeu, El vorbește despre lucruri, mari mărețe. Acolo va veni un timp în care va fi *asta, aceea, sau cealaltă*, lucruri mari mărețe." Eu sper că voi prindeți despre ceea ce eu vorbesc. Vedeți? "Lucruri, mari mărețe, vedeți! Și, oh, cînd aceasta se împlinește, aceasta va fi măreț, mare ca *acesta*."

⁴³² Iar aceasta va fi așa de umilit, că voi veți pierde întregul lucru, doar merge drept înainte. Vedeți? Și vă veți uita înapoi și ziceți, "Păi, aceea niciodată nu a venit să..." Vedeți, a trecut drept pe deasupra, și voi nici măcar nu ați văzut Aceasta., Doar a trecut pe acolo. Vedeți, aceasta este așa simplu. Înțelegeți? Dumnezeu locuiește în simplitate, vedeți, să se manifeste pe Sine în măreție. Ce îl face pe El măreț? Deoarece El poate să se simplifice pe Sine.

⁴³³ Un om, mare măreț nu se poate simplifica pe sine; el trebuie să fie un demnitar. Vedeți? Dar el încă nu este destul de mare. Cînd el devine destul de mare, atunci el vine în jos în felul *acesta*, vedeți voi, se poate umili pe sine.

⁴³⁴ Așa cum a spus bătrînul sfînt sus acolo în Chicago, "Acel om a mers sus, cu toată educația și alte lucruri." A zis, "El a venit jos, șters, capul atîrnînd în jos. Pășind afară, învins." El a zis, "Dacă el ar fi mers în sus în felul în care el a venit în jos, el ar fi venit în jos în felul în care el a mers în sus." Păi, asta-i adevărat. Înțelegeți?

⁴³⁵ Smerește-te. Doar fii smerit. Nu încerca să fii deosebit. Doar-doar iubește pe Isus. Înțelegi? Spune, "Doamne, dacă există ceva viclenie în inima mea, dacă există ceva greșit, Tată, eu nu vreau să fiu în felul acesta. Tu să iei asta la o parte. Eu nu vreau să fiu în felul acela. Oh, eu vreau să fiu numărat ca unul dintre ei, în Ziua aceea, Doamne. Și eu văd Ziua apropiindu-se."

⁴³⁶ Voi vedeți că aceste Peciți încep, dacă Dumnezeu ni Le va deschide. Țineți minte, numai El o poate face. Noi depindem de El. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

⁴³⁷ Și acum eu presupun că pastorul nostru va avea un cuvînt pentru voi, să spună; sau pentru el să spună, mai degrabă, către-către voi, înainte să ne întîlnim din nou în această după-amiază. Și mă gîndesc că serviciul va... Serviciul de cîntări la șase treizeci, pastorule? Și aceasta este... [Fratele Neville zice, "Începe la șase treizeci." – Ed.] Șase treizeci. Și aceasta este... ["Ușile se deschid la șase."] Ușile se deschid la șase. Serviciul de cîntări va începe la șase treizeci.

⁴³⁸ Și cu voia Domnului, eu voi vorbi, deseară, asupra subiectului despre Cartea celor Șapte Peciți. Și apoi, Luni seara, călărețul pe calul alb. Marți seara... Călărețul pe calul negru, Miercuri seara. Calul cenușiu, calul galben. Și călărețul pe calul roșu. Și apoi mergem în a șasea... a patra, a cincina, și a șasea, și apoi Duminică seara. Următoarea Duminică dimineață, poate fi un serviciu de vindecare. Eu nu știu.

⁴³⁹ Acum țineți minte, noi sîntem dedicați Domnului, noi înșine și biserica, pentru slujba lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

⁴⁴⁰ Eu-eu sînt cu o oră întîrziere. Vreți voi să mă iertați? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Eu-eu nu, vedeți, eu nu intenționez să fac asta. Dar, vedeți, eu-eu voi fi cu voi doar săptămîna aceasta, apoi eu voi pleca din nou. Și eu nu știu unde voi pleca eu; doar unde mă călăuzește El. Și eu vreau să depun fiecare minut pe care eu îl pot, deoarece eu vreau să petrec Eternitatea cu voi.

Dumnezeu să vă binecuvinteze. Acum, Fratele Neville.